

ÖRÖMHÍR

A DEBRECEN-NYÍREGYHÁZI EGYHÁZMEGYE LAPJA

**VERBUM CARO HIC FACTUM EST:
ITT LETT TESTÉ AZ IGE**

„A karácsony a szeretet, és ádvént a várakozás megszentelése. Az a gyerek, aki az első hóesésre vár – jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé – szabad, és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépisebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák percek kattogó, szenttelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.”

Pilinszky János

IMPRESSZUM

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye
Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök
Főszerkesztő: Kovács Ágnes
Öröm-Hír Szerkesztőség:
4024 Debrecen, Varga u. 4.
Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482
E-mail: sajtoiroda@dneyem.hu
Fotó: Kovács Ágnes
Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rác Zsolt

A TARTALOMBÓL

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye ünnepi szentmiséjével és konferenciájával zárta a Hit évét november 23-án Debrecenben, amelyen az egyházmegye papsága, lelkipásztori kisegítők, akolitusok, hitoktatók és az egyházi iskolák tanárai vettek részt. Az ünnepi koncelebrált latin nyelvű szentmisét Alberto Bottari de Castello magyarországi apostoli nuncius mutatta be a debreceni Szent Anna székesegyházban.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei Karitás és a Kelet Karitász Alapítvány 20 éves évfordulóját ünnepelte október 26-án Debrecenben. Háladó szentmiséjével és egész napos programsorozattal köszönték meg a 800 önkéntes munkáját.

46 csapatban közel 460 gyerek vetélkedett az egyházmegyei hittanverseny négy helyszínén: Debrecenben, Nyíregyházán, Kisvárdán és Mátészalkán. A hittanverseny hangulatához nagyban hozzájárult a Képmás Zenekar Csillagszámláló című koncertjével.

Boldog karácsonyt!

Boldog karácsonyt! – Ezzel az egyszerű mondattal fejezzük ki egymás iránt jókívánságunkat az ünnep környékén. Szokásos udvariassági forma csupán? Vagy karácsonynak mégis csak van valami köze a boldogságunkhoz?

Minden emberben, kimondva-kimondatlanul ott él a vágy: jó lenne „boldognak” lenni. Sokszor kívánunk egymásnak boldogságot, de a karácsonyi jókívánsággal nemcsak a vágyakozást fejezzük ki. Ilyenkor a boldogságunk forrására is utalunk. Karácsony a megvalósult és a megvalósítható örömről és békéről beszél.

Miért van ez így? Miért olyan erős karácsony kisugárzása? Azért, mert Jézus Krisztus születésére emlékezünk, aki maga a Szeretet és a Béke. Ennek történetét így olvassuk Szent Lukács evangéliumában (Lk. 2, 8-14):

Amikor Jézus megszületett Betlehemben, „pásztorok tanyáztak kinn a szabadban és éjszaka őrizték a nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és az Úr dicsősége beragyogta őket. Nagyon megijedtek. De az angyal bátorította őket: „Ne féljete! Nagy örömet hirdetek nektek és az egész népnek: Ma született az Üdvözítő Dávid városában. Ő a Messiás és az Úr. Ez a jele: Kisdedet találtak pólýába takarva és jászolba fektetve.” Hirtelen nagy mennyei sereg vette körül az angyalt. Dicséretet énekeltek az Istennek:

„Dicsőség a magasságban Istennek,
És békesség a földön a jóakarátú embereknek.”

A karácsonyi örömünk gyökere

A gyermek Jézusban Szabadítót kaptunk. Velünk az Isten. Közel van hozzánk. Vár és hív, hogy találkozzunk vele. Ez a gyökere a karácsonyi örömünknek, ennek felismeréséből születik a béke és a boldogság.

Hogyan lesz a karácsonyi béke, a karácsonyi öröm a Te békéd, az én békém 2013 karácsonyán? Úgy, ha csatlakozunk a pásztorokhoz, Máriához, akik elsőként találkoztak az üdvözítő Jézussal.

„Miatán az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így biztatták egymást: „Menjünk át Betlehembe! Hadd lássuk a történeteket, amiket az Úr hírül adott nekünk.” Odasiettek és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisdedet. Miatán látták,

elhíresztelték azt is, amit már előbb megtudtak a gyerekekről. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok elbeszélésén. Mária pedig szívébe véste szavait és el-elgondolkodott rajtuk.” (Lk. 2, 15-20)

A pásztorok megtalálták a forrást

Mert **elementek** Betlehembe, és ott az egyszerű körülmények között is **felismerték** Jézust, megtapasztaltak valamit Isten szeretetéből. Amit láttak, hallottak, **szívükbe zárták** és boldogan **adták tovább**.

Minden évben – és ez karácsony mai üzenete – megszületik az Üdvözítő: Számodra születik meg, érted születik meg, általad szülehet meg.

Boldog karácsonyt kívánok az Öröm-Hír minden kedves olvasójának, és egyházmegyénk minden tagjának!

Bosák Nándor
debrecen-nyíregyházi püspök

Ünnepi konferenciával zárták a Hit évét a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyében

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye ünnepi szentmisével és konferenciával zárta a Hit évét november 23-án Debrecenben, amelyen az egyházmegye papsága, lelkipásztori kisegítők, akolitusok, hitoktatók és az egyházi iskolák tanárai vettek részt. Az ünnepi koncelebrált latin nyelvű szentmisét *Alberto Bottari de Castello* magyarországi apostoli nuncius mutatta be a debreceni Szent Anna székesegyházban.

A hit ajándék, ugyanakkor feladat számunkra, hogy azt megértsük, befogadjuk és életünk alapjává tegyük. Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök a szentmise homíliájában elsőként felidézte azokat a programokat, amelyek a hit befogadásának és továbbadásának feladatával foglalkoztak a tematikus év során. A papság továbbképzései, lelkigyakorlatos programjai is e gondolatra összpontosultak. A plébániákon egyhetes programsorozatokat rendeztek a zarándok kereszt fogadására, amelyet a Hit éve megnyitásokor indítottak el az egyházmegyében. A kereszt végigjárta az egyházmegye minden plébániáját, mintegy jelezve azt, hogy a hit által Krisztus és az Egyház jár közöttünk és meglátogat bennünket ott, ahol a mindennapi életünket éljük. A kereszt utolsó állomásaként a Szent Anna székes-

egyházba, a végleges helyére érkezett, bezárva ezt a körutat.

A zarándok keresztén a Hit éve logója látható, amit a „Hűség Krisztushoz, hűség az Egyházhoz” felirat kísér. A püspök atya kiemelte: Krisztus az Egyházon keresztül érint meg bennünket. Őt az Egyházon keresztül ismerjük meg, hozzá az Egyházon belül, az Egyházzal tudunk hűségesek lenni, amely hirdeti az evangéliumot, kiszolgáltatja a szentségeket, valamint feladatot, hivatást ad, hogy az evangélium szerinti életet éljük.

A főpásztor emlékeztetett az egyházmegye alapításának 20. évfordulójára is, amelyet szintén a Hit évében ünnepeltek, és megalapításáért az egyházmegye hívei Rómában, Boldog II. János Pál pápa sírjánál is hálát adtak. Ennek a jubileumi évnek az emlékeként új templomot is építettek Nyíregy-

házán, amelyet még ez év december 15-én felszentelnek.

A Hit éve bezárásának ünnepén az Egyházban szolgálatot vállaló világi munkatársak voltak jelen, olyan emberek, akik az evangélium továbbadásának felelősei, küldöttei. A főpásztor kérte a Jóisten kegyelmét, hogy e munkatársak bátran, elkötelezett módon, teljes odaadással vihessék tovább az evangélium üzenetét.

A szentmisét követő ünnepi konferencián *Alberto Bottari de Castello* magyarországi apostoli nuncius és *Labanc Zsolt SP* piarista tartományfőnök az új evangelizáció kérdéseiben tartottak előadást a Szent József Gimnáziumban.

Mi a hit? – tette fel a kérdést Alberto Bottari de Castello magyarországi apostoli nuncius. Ez Isten ajándéka, az első a teológiai erények közül, képesség arra, hogy azokat a dolgokat meglássuk, amelyek nem láthatók. Könnyebb beszélni konkrét, látható dolgokról, mint azokról, amelyek nem láthatók.

A nuncius atya a papi szolgálata során Afrikában, Japánban és az Amerikai Egyesült Államokban szerzett tapasztalatairól is beszámolt. 3 évet szolgált Washingtonban a nunciaturán mint titkár, és látta, milyen termelékenységű az amerikai társadalom élete, amelyet valóságos tudomány vesz körül azért, hogy az minél hatékonyabban működjön. Felmerül a kérdés, hogy mi alkalmazhatjuk-e ezeket a technikákat a hit terén. A hit kérdésében egyedül az üzenet számít, amely alkalmas annak, akinek szól. Ezt az

üzenetet tiszteletben kell tartanunk és első-sorban az a feladatunk, hogy megismerjük annak tartalmát.

A hit bizalom

Ezen túl tudnunk kell, hogy ki az, aki hozzám szól. A hit héber nyelvben bizalmat jelent. Tudnom kell ki az, akire hagyatkozhatom, akiben megbízom. A nuncius atya elmesélt egy, olyan esetet amely fiatal papi életében történt, amelyben megértette, hogy mit jelent számára a hit.

A történet szerint tűz ütött ki egy családi házban, ahol bennrekedt a gyermek. Az égő ház előtt álló apa arra biztatta a gyermekét, hogy ugorjon ki az ablakon, ő majd elkapja. A gyermek félt, mert a füsttől nem látott semmit, még az édesapját sem. Az édesapa továbbra is bátorította, nem baj, hogy nem látja őt, csak bízson benne és ugorjon, mert különben nem tud megmenekülni. A gyermek, bár nem látta, de bízott az édesapjában, és az apa karja megmentette őt.

A hit bizalom az Atyában, aki szól hozzánk, és talán nem látjuk, de Isten bátorít és megment bennünket. Amikor tehát a hitről beszélünk, nemcsak annak tatalmáról, hanem a bizalomról, az élményről, az eleven kapcsolatról, az Atya iránti szeretetről kell beszélünk. A Hit évének a lényege, hogy észrevegyük és újra felfedezzük azt a gazdagságot, amink van, és életünk részévé tegyük.

Kihívás a katolikusoknak

A pápai nuncius több mint egy évtizeden át dolgozott misszionáriusként Kamerunban. Afrika középső részét a katolikus egyház misszionálta, míg az ország északi részéről muzulmán területek, délről pedig protestáns vidék veszi körül. A katolikusok számára az együttélés itt kihívás. Ez a kihívás a katolikusok számára Magyarországon is meg tapasztalható, hisz itt is vannak protestáns területek. Megkérdezhetjük önmagunktól, ismerem-e az én a saját hitemet, hogy felkínáljam azt az itteni embereknek.

Afrika után 2005-2011-ig Japánban töltött nunciusi szolgálata idején azt tapasztalta, hogy 2000 év után is vannak, akikhez még nem jutott el az evangélium üzenete. A több ezer éves japán kultúrát a természet szeretete, az emberek iránti tisztelet jellemzi, de Krisztusról semmit nem tudnak. Felmerült benne a kérdés, hogyan beszélhet azoknak az embereknek Krisztusról, ahol a lakosság 1 százalékát sem éri el a keresztények száma. Mennyi munka van még előttünk, amit meg kell tennünk! – fogalmazott a nuncius atya, majd arra hívta fel a figyelmet, hogy a Hit évének lezárásakor a hálaadás mellett lelkiismeretvizsgálatot is kell tartanunk, hogy hogyan éltem meg a hitnek ezt az évét.

A Hit éve csak most kezdődik – tette hozzá –, most látjuk meg, hogy hogyan válik élővé mindaz, amit megalapoztunk. Innen indul az új evangelizáció feladata is.

Alberto Bottari de Castello
magyarországi apostoli nuncius

Mindannyiunknak hirdette valaki a hitet, mert mi sem találkoztunk Krisztussal. A holnap tőlünk kapja meg a hit hirdetését.

Az előadást tolmácsolta: Főtisztelendő Dobos András titkár, Apostoli Nunciatúra.

Messziről érkeznek a fiataljaink

Labanc Zsolt SP piarista tartományfőnök előadása a fiatalok hitre neveléséről

A nevelőnek először is önvizsgálatra van szüksége ahhoz, hogy a fiatalokat segíteni tudja a hitükben. Kérdéseket kell megválaszolni: Mit jelent hívőnek lenni? Hol jelenik ez meg az életben? Hogyan alakult az én hitem, mi az én hitem története? Hogyan mélyült, hol voltak a fordulópontok? Hallatlan nagy kincs, ha hívó családba születünk, de ettől még nem leszünk hívők. A hithez személyes döntésre van szükség. Fontos tehát önmagunkba nézni, megválaszolni ezeket a kérdéseket, mert azt fogjuk közvetíteni a fiataloknak, amit magunk is megéltünk.

A legfontosabb a hit egzisztenciális megélése, az, amikor rábízom magam az Istenre. A bizalom azt jelenti, hogy bár nem tudjuk mi vár ránk, de bízunk az Istenben. A transzcendenssel való kapcsolat a legmélyebb pontja a hitnek.

Hitből fakad az a vágy is, hogy megismerjük, értelmünkkel is felfogjuk ennek a gazdagságát, megismerjük az Istent, az Egyház történetét és a hit igazságait, de mindez nem mérhető ki a hitre nevelést.

A hitre nevelésben elég nehéz dologra vállalkozunk, mert a fiatalok ma távol vannak a hit, a vallás világától. Az „Ifjúság 2012” felmérés azt is vizsgálta, hogy milyen az egyházhoz, valláshoz való magatartásuk. Az eredmény egyértelműen azt mutatja, hogy csökken a fiataloknak az egyházzal való kapcsolattartása. Ebben a környezetben kell a fiatalokat megszólítani. Sajnos Magyarországon is előfordult, hogy fiatalok nem hallottak még pl. az adventi koszorúról. Ez nem Japán, ez Budapest. Messziről érkeznek a fiataljaink.

Hogyan tovább?

Segít, ha két területre felosztjuk a hitre nevelés világát. Humanizálásra, amely az emberi alapokra való építkezés, az emberiség bontakozásának a segítése, valamint az evangelizálásra, amely már kifejezett meghívás a keresztény életre. Ez a kettő összekapcsolódik, mert minél emberibbakké válunk, annál keresztényebbé is válunk. A kereszténnyé válás pedig mindig növel bennünket az emberségünkben is.

A humanizáció területén nagyon sok fiatal életében hiányzik az elmélyülés tapasztalata.

Hallatlanul pergő világban élnek, nehéz a figyelmüket lekötöni. Ebben a világban nehéz megnyílni a transzcendens felé. Lehet segíteni az evangelizációt, ha megmutatjuk nekik, mit jelent csendben lenni. Ez segíti őket, hogy megnyíljanak az Istennel való kommunikációra is. Ez az emberségben való segítséget jelenti.

Másik terület a személyes figyelem megtapasztalása. Ha a diákra figyelünk, megtapasztalja, hogy a felnőttet, a pedagógust érdekli, hogy mi történik vele. Ez is az emberségben való segítség. Ezután mindezt az Egyházban is megtapasztalja.

A bizalom kérdése is döntő. Sok diák érkezik olyan családból, ahol nem bízhat a szüleiben, vagy benne nem bíznak. Ha azt tapasztalja, hogy figyelnek rá, megbíznak benne, akkor az segíteni fogja őt abban, hogy megértse: Isten egy atya, mindannyiunk Atyja.

A szociális elkötelezettség is ide tartozik. A keresztény hitünkkel összefügg az, hogy odafigyelünk-e a szegényekre. Ha be tudjuk vezetni a diákokat abba, hogy ők is találkozzanak a társadalom elhagyatottabb, perifériára szorult rétegével, akkor ez a tapasztalat növeli őket az emberségükben és megnyitja a szívüket Jézus Krisztus üzenetére. Az a keresztény közösség, amely nem fordul oda a szegények felé, hiányos, magára figyelő egyházi közösség.

A fiatalok legnagyobb nehézsége ma Magyarországon a céltalanság, a kilátástalan, bizonytalan jövő. Nem tudják, hogy mit akarnak, egyáltalán miért élnek. Beszélgetni kell velük, hagyni, hogy szóba hozzák ezt a kérdést. Önmagában ez nem tevődik valláshoz, de kötődik önmagukhoz, az emberségükhöz. Ha ezt keresztény közegben tudják

feltenni, akkor nagyon hamar eljön annak lehetősége, hogy a választ össze tudják kapcsolni Krisztussal.

Amikor tehát a fiatalok hitre neveléséről beszélünk, akkor arra figyeljünk, hogyan tudjuk előkészíteni annak az idejét, amikor a fiatalok meghallják az Isten üzenetét. Ez időben nem válik szét, ezt inkább a nevelő gondolkodásában kell szétválasztani és tudatosan figyelni rá, mert ezek segítik az evangelizációt.

Közösség

A legalapvetőbb egyházi feladatunk az élő közösségek alakítása, mert a keresztény hitet csak ott lehet látni, ahol egybegyűlnek, tevékenykednek az emberek, ahol ünneplik a hitüket. Ha szeretnénk hitre segíteni a fiatalokat, akkor meg kell mutatni egy plébániái közösségben, hogy hol vannak azok a csoportok, amelyek vonatkoztatási pontként

szolgálnak. „Ime, ezt jelenti a keresztény hit, ebbe hívunk meg benneteket.” Ez létszükséglet, mert ha nem tudjuk a fiatalokat hova meghívni, nincs kifutása a hitoktatásnak, akkor jövő nélkülivé válik, megmaradunk az ismeretek, a tudás átadásának a területén, amely önmagában kevés.

Kreatív hűség

A szerzetes atya végül bátorította a résztvevőket arra, hogy legyenek kreatívabbak. A hitoktatásban nagy kreativitásra van szükségünk

ahhoz, hogy megismerjük a fiatalok valóságát, hogy növekedjünk mi magunk abban, amit hitnek nevezünk: az Istenre hagyatkozásban a hívó keresztény életünkben, és e kettőt hozzuk egységbe nagy-nagy kreativitással, teremtő erővel, amely a Szentlélektől jön. Ő az, aki utat tud mutatni abban, hogy mire van szükségük a fiataloknak. Kereszünk új utakat!

Az előadás végén Labanc Zsolt tartományfőnök Ferenc pápát idézte, aki az argentin püspöki karhoz intézett levelében fejtette ki, hogy az Egyház könnyen magába

tud zárulni, de ő olyan egyházat szeretne, amely megnyílik, és elmegy az emberekhez. Ha az egyház azt vállalja, hogy kilép önmagából, akkor ugyanaz történhet vele, ami történik velünk, amikor kilépünk az utcára. Elképzelhető, hogy balesetet szenvedünk. A Szentatya erre azt mondja, hogy Ő ezerszer inkább szeretne egy balesetet szenvedett Egyházat, mint egy magába zárkózott Egyházat.

Merjünk tehát bátran lépni, a hitünket felkínálni a fiataloknak.

Kovács Ágnes

Nyíregyházán tartották az Ifjúságpasztorációs tanulmányi napokat

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottsága Ifjúságpasztorációs tanulmányi napokat tartott 2013. október 29-től 31-ig Nyíregyházán a Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégiumban.

Az Ifjúsági Bizottság Tanácsadó Testülete az évi tanulmányi napokat – körbejárva az országot – mindig más egyházmegyében tartja, így a csapat közösségformálása is segíti az országos ifjúsági kérdések összehangolt megoldását.

Az idei tanulmányi napokon a jelenlévők megismerhették a Váci Egyházmegye ifjúsági vezetőképzőjének tapasztalatait, előadást hallhattak az ifjúsági irodák életében a felmerülő menedzsment szemléletű lehetőségekről, képet kaphattak az Egri Főegyházmegye cigánypasztorációs munkájáról is. *Bosák Nándor*, a házigazda egyházmegye püspöke, *Seregély István* nyugalmazott egri érsek, *Palánki Ferenc* püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Kar Ifjúsági Bizottságának elnöke az ifjúságpasztorációról osztották meg gondolataikat kerekasztal beszélgetésen.

taikat kerekasztal beszélgetésen.

Október 30-án Bosák Nándor püspök a résztvevőket a Magyarok Nagyasszonya Társszékesegyházban bemutatott szentmiseben is köszöntötte, amelyen részt vett Seregély István nyugalmazott érsek, Palánki Ferenc püspök, és az egyházmegye területén szolgáló lelkipásztorok is.

Sajtóiroda –
Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

KÖNYVAJÁNLÓ

Pesti Mizsér Gábor: Új Testamentum magyar nyelven

Pesti Gábor elsőként adta közre nyomtatásban a Biblia négy evangéliumát magyar nyelven. Az 1536-ban kiadott művet eddig csak a régi nyomtatványok szövegeinek olvasásában járatosak tudták folyékonyan olvasni. Ezt felismerve a mai magyar nyelvhez és korunk írásához igazítva nyújtja át az olvasónak a Tinta Könyvkiadó a négy evangéliumot új kiadásban.

Jelen kiadás megtartotta az eredeti mű iniciáléit és az eredeti díszítő elemeket.

Régi időkre és a régi korok mestereire emlékezve a TINTA Könyvkiadó felvágatlanul nyújtja át Önnek nemzeti kultúránk e becses darabjának új kiadását. Az olvasó az Új Testamentum lapjainak felvágásakor

saját maga bontja ki nemcsak fizikailag a könyvet, hanem az Új Testamentum szellemi üzenetét is így fokozatosan teszi önmaga számára hozzáférhetővé.

A DÍSZKIADÁS

A TINTA Könyvkiadó korlátozott példányszámban egyedi kivitelben, bőrkötésben is megjelentette az Új Testamentumot.

A magyar nyomtatott örökség feltárása sorozat tagja

392 oldal, B/6, keménytáblás
3990 Ft
ISBN 9789637094996

ZARÁNDOK KERESZT FOGAD

A kereszt zarándokolt

„Őrizzük meg Krisztust az életünkben, hogy megőrizzünk másokat, megőrizzük a teremtett világot!” (Ferenc pápa)

Milyen furcsa, ízes zamata van a zarándok, zarándoklat szavaknak! Azt súgják, hogy útra kell kelnünk, el kell jutnunk valahová; különösen a Hit évében tartozunk önmagunknak annyival, hogy eljussunk rendszeresen lelki zarándoklatunk helyszínére, a templomba, elmerüljünk imádságainkba. Egyházközségünkbe, Kisvárdára Mezőladányból 2013. február 11-én érkezett az a zarándok kereszt, amelyet a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke indított zarándokútjára.

Változatos programok vártak a hívekre, hiszen Néző István helytörténész segítségével megismerhettük a kisvárdai római katolikus templom történetét és elődeink lelki állhatatosságát. Elgondolkodhattunk arról, hogy a történelem zord időszakában mit jelentett az itt élők számára a hitük és a templomunk.

Kedden este a dögei templomban fogadták a zarándok keresztet az érdeklődő és imádkozó hívek. A kis templom szentélyében a nagy kereszt nagy váltságdíjunkra csakúgy emlékeztetett, mint hűségünkre Isten és Egyházunk iránt. Dr. Seregély István érsek atya hamvazószerdán járt nálunk. Bakajsa András tanár úr verseket hozott, amelyek a hitről,

költőink emberi hitéről szoltak hozzánk Ballasi Bálint, Ady Endre, Babits Mihály, Sík Sándor és Ölbey Irén költeményein át. Az est zárásaként Agárdy Eszter csellójátékát Molnár Szilárd kántor kísérté orgonán.

A péntek esti szentmisét követően izgatott gyermekek örömteli arccal várták a rajzverseny eredményhirdetését. A kiállított kis remekük bizonyítják: hittanosaink milyen szépen élnek nyiladozó hitüket!

Hitünk kapcsán felmerülő kérdések átgondolására hívott meg bennünket a szombat esti Film-klub a régi plébánia hittantermében. A film megtekintése után csoportokban volt lehetőség a megfogalmazódott kérdésekre, a látottak megbeszélésére. Különböző finom pogácsákkal és meleg teával a Karitászcsoport tagjai szolgáltak.

*Linzenbold József
plébános*

A görögkatolikus hívekkel együtt várták a zarándok keresztet Baktalórántházán

A Zarándok kereszt 2013. február 17-én érkezett Kisvárdáról Baktalórántházára, a város szélén lévő Fáni térre, ahol felekezeti hovartartozás nélkül a római és görög katolikus valamint református hívek, együtt vártuk, majd processióval kísértük végig a főutcán, megállva a görög katolikus templom előtt is. Itt Szkiba Tibor parochus atya és a hívek égő gyertyával vártak bennünket. Ezután a római katolikus templomhoz

érkeztünk, ahol ünnepi szentmisét mutatott be Hasulyó János plébános. A szentmisén a város képviselői és Nagy Lajos polgármester is részt vett.

Ezt követően, tartalmas, felemelő lelki programok következtek. A helyi KÉSZ (Keresztény Értelmiségiek Szövetsége) által megszervezett „Templomok éjszakája” elnevezésű programon óvodáskorú gyerekektől a nyugdíjas korúig egyaránt, kb.15 lelkeségi és kulturális csoportban, versekben, énekekben, zenében, előadásokban hangzott el az istendicsőítés, majd az Árpád-korabeli római katolikus templom történetével ismerkedhettek meg az érdeklődők. Másnap,

hétfőn a nyitva tartó templomba bárki bejuthetett a Rózsafüzér Társulat tagjaival közös imádkozásra, éneklésre.

Február 19-én Nyírkércsen, 20-án Ramocsaházán fogadták a hívek a zarándok keresztet, ahol ünnepi szentmise után a Rózsafüzér Társulat tagjai imádkoztak. Február 21-én a Nyírkácon bemutatott szentmise után a jelenlévő hívek gyalogos zarándoklattal kísérték vissza a keresztet Baktalórántházára, ahol a görög katolikus templomban szent liturgiával, azt követően közös imádkozással üdvözölték azt. Február 23-án Nyírkácon volt a zarándok kereszt, ahol a megtelt templomban ünnepi szentmise volt, majd közös imádkozást tartottak.

Vasárnap az ünnepélyes búcsúztatás után Pusztadobosra indult el a Zarándok kereszt.

*Némethné Csubák Éva
Kép: Városi Televízió*

DÁSA EGYHÁZMEGYÉNKBEN

Hit éve keresztet állítottak Pócspeyriben

A zárándok kereszt a pünkösdi program-sorozat részeként érkezett az egyházközség-be 2013. május 18-án.

Az egyhetes programsorozat a Pünkösdi vigíliai szentmisével kezdődött el, majd a szentmisét követően az általános iskola tornatermében kezdetét vette egy vidám darab előadása, melynek a címe: „Paprikás csirke”.

Pünkösdvásárnap egy virágokkal feldíszített utánfutóval indultunk el a keresztért Ófehértóra. Megható élmény volt látni, amikor a hívek a virágokat hozták, hogy méltó helyet készítsenek a keresztnek. A többség kerékpárral indult el, de többen voltak, akik autóval követték a zárándokcsoportot, hogy ők is részesei lehessenek e nagy esemény-nek.

Pünkösdi hétfőjén az egésznapos családi napot reggeli szentmisével kezdtük, és utána játékkal, szórakozással töltöttük az időt. Az általános iskola tornatermében a Hang-Szín Tanoda fellépése után a Billing-módszerről tartott előadást egy négygyermekes házaspár. Az előadás után a helyi gyermekek és fiatalok Kristályóriás című gitáros/énekes

tanúságtételét hallgattuk. A következő napokon Dr. Gyenes Judit és Dr. Borbély Ádám orvosok: *Ép testben ép lélek* című előadásain vettünk részt, majd Juhász Imre atya katekézisében *Hiszek a bűnök bocsánatában és az örök életben* címmel. Péter Zoltán kántor és zenepedagógus orgonakonzertje is segített a hitben való elcsöndesedésben, amelyet a péntek esti szentségimádás koronázott meg.

A hét szombatján, tanúságot téve a hitünkről, Pócspeyri utcáit járva imádkoztunk a zárándok keresztrel, este pedig filmvetítéssel zártuk a napot, ami nagyszerű példát adott a házastársi szeretet és hűség értékére. Vasárnap délután ünnepélyes zsolozsma (esti dicséret) keretében adtuk át a keresztet a kállósemjéni egyházközség plébánosának és jelenlévő tagjainak.

Holp Andrea

2013. szeptember 14-én, a Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén ünnepi szentmise keretében megáldották Pócspeyriben a „Hit Éve” Keresztet.

A Hit Éve alkalmából Pócspeyriben megfogalmazódott egy nemes gondolat abból a célból, hogy méltóképpen emléket állítsanak a faluba érkező zárándok keresztnek. Az elhatározást tettek követték, és a Pócspeyribe bevezető úgynevezett „magánút” bejáratához Hit Éve Keresztet állítottak több mint 70 ember adományából és néhány jóakarató ember keze munkájának jóvoltából.

Pócspeyri

Debrecen, Szent István plébánia

Debrecen, Szent Család plébánia

Debrecen, Szent Anna plébánia

Tanúságtétellel zárták a Hit évét Egyeken

Egyházközségünkben 2013. november 22-én zártuk a XVI. Benedek pápa által egy éve meghirdetett Hit Évét.

Az egyeki Szent József Plébániatemplomban reggel 7 órától ünnepi Laudessel dicsőítettük Istent, és adtunk hálát az eltelt időszakért. A Móra Ferenc Katolikus Általános Iskola minden tanulója és tanára együtt imádkozott. A templom akusztikája még szebbé tette az imádságot, és kiemelte a gyerekek csengő énekét. A gyerekek hittanórákon és kóruspróbákon megtanulták az antifónákat és a zsoltárokat, és szívvel-lélekkel énekeltek.

E gyönyörű együttimádkozás után községünk négy tagja Isten kegyelméből nyert bátorsággal beszélt arról, hogyan élte meg személyesen ezt az évet, hogyan nőtt és lett egyre mélyebb a hite. Egyik testvérünk, akit idén avatott akolitusná Bosák Nándor püspök atya, felnőttkori megtéréséről beszélt. Idősebb testvéreink remegő hangon osztották meg a többiekkel, milyen nagyszerű és megnyugtató érzés Jézus szavai és tanítása szerint élni, a hit béréjében lenni, és az örök élet, a megváltottság biztos tudatában létez-

ni. Tanúságtételükben mind a négyen megvallották igazi, élő hitüket Jézusban, s arról is tanúbizonyságot tettek, hogy az egyház közösség, mely nem hagyja az egyént magára, teljesebb életet ad azoknak, akik Jézushoz akarnak tartozni.

A tanúságtételek közben iskolánk hittanosai rövid jeleneteket adtak elő a Jézusba vetett bizalomról, arról hogyan kell helyesen imádkozni, és ki irányítsa életünket.

Közös ünneplésünk végén a Hit éveimádság és a Hitvallás elimádkozása révén tet-

tünk tanúságot közös hitünkéről, Anyaszent-egyházunkhoz való hűségünkről. A hálaadó imádságunkra meghívtuk Czető Norbert református lelkész urat is, aki imaszolgálatával azt kérte Istentől, hogy minden jelenlévőben növekedjék a hit kegyelme. A zsolozsma kántori szolgálatát református kollégánk, Prokisch Sándor, iskolánk ének-zene tanára végezte.

*Aranyiné Szalai Tünde
és Tóthné Szincsik Erika*

Okos szeretettel szeressünk!

Ha visszagondolunk az elmúlt időszakra, sok adatra emlékezhetünk, események zajlottak, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye átvette az egyeki általános iskolát, emiatt többet jöttünk a templomba. Az ünnepeinkhez az iskolában hozzátartozik azok hitbéli része is, és talán nem én vagyok az egyetlen, akinek ez az év nemcsak a programjait, a munkaadóját, a feladatait változtatta meg, hanem a lelkét, a gondolatait, a cselekvéseit, a kapcsolatait is.

Kezdetben, ezelőtt jó néhány évvel, azért jöttem a templomba, mert Réka lányom elsőáldozásra készült, és nem akartam, hogy egyedül legyen a templomban. Akkoriban a szentmisén teljesen idegennek éreztem magam. Idegenül ültem a padban, nem tudtam, mikor mit kell tenni, leülni, letérdelni, ezért figyeltem a többieket. Áldozni sem mehettam, hiszen hosszú ideig nem gyóntam. Azért azt éreztem, hogy itt valami nagyon fontos dolog történik, és sose kerestem kibúvót, hogy ne jöjjenek el. Aztán Vikit kísértem mindig misére, minden szombat délután. Az ő elsőáldozására már együtt tanultunk. Bol-

dog és büszke voltam azon a napon, amikor Viki először áldozhatott.

Aztán fokozatosan, jobban és jobban megérintett a szentmise szépsége. A rítusok, a kétezer éves szent hagyományok. Elkezdem keresni ezeknek a jelentését. Mit jelentenek a színek, miért fontos egy-egy tárgy helye a templomban, mi is tulajdonképpen az oltár, a keresztelőkút. Kerestem, hogy egy-egy mondat kitől származik, mit jelent. Ezen a nyáron nagyon sokat olvastam, és minél többet olvasok, annál többre vagyok kíváncsi. Nem tagadom, hogy a Biblia is ebben az évben került a kezembe először. Jó ideje mindennapos olvasmányom lett. Az Újszövetség elolvasása után létünk, létem értelme most már világos lett. Számtalan alkalom volt az elmúlt évben arra is, hogy ne csak egyedül legyek: tavaly szeptemberben tagja lettem a képviselő-testületnek is, és az egyházközségben sok feladatot vállaltam, hasznosnak érzem ezt a munkát. A tavalyi évben jártam a felnőtt katekézisre is, ami az idén is folytatódik, és nagyon hasznos és tanulságos számomra.

Sokat imádkozom. Az osztályomban sem felejtünk el imádkozni, ez nem köte-

lező, mindenki csak úgy, ahogy érzi, de a többség imádkozik velünk. Igyekszem azt is elmagyarázni a gyerekeknek, hogy ilyenkor nem egy verset mondunk, megszokásból. Egy-egy helyzetben eszükbe juttatok egy sort az imánkából, a könyörgésekből, és látom, hogy megértik, és hiszem, hogy amit most gyerekként átélnek, az a lelkükbe issza magát, és megkönnyíti az eligazodást a majdani felnőtt életükben. Én ma már nem idegenül ülök itt a templomban. Itt a helyem. Számomra a legnagyobb ajándék az, hogy tudom: szeretve vagyok, Jézus szeret engem. És ha Ő szeret, akkor nagy baj nincs. Persze ezt néha elfelejtem, csak a gondjaimat látom, csak a hibáimat, a hiányosságaimat. Ilyenkor ad igazán erőt az Isten, mert bízom benne. Ebben az iskolában, és az egész világon most az okos szeretetre van a legnagyobb szükség. És meg kell tanulnunk, hogyan kell élnünk, és okosan szeretnünk egymást. Azt gondolom, hogy ezt Istentől tudjuk csak megtanulni, de ehhez meg kell Őt ismernünk. Én ezen az úton járok.

Aranyiné Szalai Tünde

Visszatértem Istenhez

Megtérésem története legyen tanulság arra, hogyan lehet felnőttként újra Istenhez térni. Gyermekként 14 éves koromig rendszeresen ministráltam, szinte naponta, annak ellenére, hogy szüleim nem neveltek vallásosan. 14 éves korom után szakmunkásképzőbe kerültem Tiszafüredre, és mivel a baráti körömben senki nem járt templomba, így ezt én sem tartottam fontosnak. Később Budapesten, majd az ország több távoli pontján dolgoztam, így a munkára is foghatam, hogy miért nem gyakorlom a hitemet.

1987. október 17-én egyik esküvőn figyeltem fel későbbi feleségemre, Zitára. Négy év udvarlás után összeházasodtunk, és ahogy akkor még sokan, mi is elmentünk a templomba, hogy ott erősítsük meg ígéretünket, de igazán nem jelentett semmit, csak hosszú és unalmas szertartást. Aztán megszületett első lánygyermekünk, Viki, akit csak a feleségem vitt templomba, én nem éreztem fontosnak, hogy elmenjek velük. Sőt, a ritkaságszámba menő családi nyaralások alkalmával

például Tihanyban, egyszerűen nem voltam hajlandó betenni a lábamat a templomba.

2001-ben Orsi lányom is megszületett. Újbóli megtérésem akkor következett be, amikor Orsi lányom elsőáldozására készült. Mondhatom úgy is, ő hozott vissza az Isten házába. Azt láttam rajta, hogy örömmel jár a plébániai felkészítésekre és a szentmisére. Ebben az időben, három évvel ezelőtt Papp László atya meghívott, hogy csatlakozzam a felnőttek betlehemes játékához, ahol az éneklésben segítettem. Nagyon jól éreztem magam a közösségben, és már akkor készte-tést éreztem, hogy újra rendszeressé tegyem a templomba járásomat. Karácsony hetében az egyik szentmisén Orsi lányommal voltam a templomban, s a prédikáció alatt megkérdezte tőlem: „Apa, te nem szeretnél ministrálni?” Azt mondtam, hogy igen, de nem igazán volt ez átgondolt válasz. Lányom alig várta, hogy a mise után a sekrestyébe menjen, és megkérdezze az atyát, hogy szolgálhatok-e az oltár körül. Így 28 év után, Újév

első napján, elmentem a szentmisére egyedül, és mivel csak Szincsák Feri bácsi volt, aki az oltár körül szolgált, atya üzent, hogy álljak én is az oltár mellé. **EKKOR ÉREZTEM AZT, HOGY NEKEM ÚJBÓL ITT A HELYEM!**

Azóta, ha csak tehetem, napi rendszerességgel ott vagyok a szentmiséken. Egy évvel ezelőtt Bosák Nándor püspök atya akolitussá avatott, részt veszek a képviselőtestület munkájában, és rám lett bízva a ministránsok nevelése is. Három srác szintén naponta itt van, de vannak itt egyetemisták, és nyugdíjasok is, akik nem szégyellik, hogy ministránsként szolgáljanak. Úgy érzem, hogy a hit, amit Istentől kaptam, fölnyitotta a szememet, és erőt ad a mindennapokban. Hiszem azt, hogy nem csak ez az élet van, hanem létezik az örök élet, és hiszem, hogy Istenhez jutok, ha rábízom magam.

Tóth Zoltán
Egyek

Hármas keresztmegáldás Baktalórántházán

Az összefogás újabb szép eredményét tapasztalhatták meg a város keresztény lakói. Három feszület is megújult egyszerre Baktalórántházán az elmúlt hetek folyamán, amelyeknek megszentelésére a hétvégén gyűltünk össze, helyi keresztények, gyermekek, fiatalok, felnőttek, idősek egyaránt, felekezeti hovatartozás nélkül. A hit, a keresztre feszített, de feltámadt Jézus győzelmes ereje hozott össze bennünket. A keresztek Hasulyó János római katolikus kanonok, Miló Miklós görög katolikus parochus, és Hajdu István káplán atya szentelte meg.

„A mai alkalomért mindenekelőtt Istennek adjunk hálát! A Keresztény Értelmiségi Szövetség helyi csoportjának kezdeményezése és egy helyi vállalkozó segítő szándéka találkozott, és az eredmény a hívő keresztények örömeire itt látható! – mondta János atya a szép számban jelenlévő híveknek. Az Árpád-korabeli római katolikus templom jobb és bal oldalán álló feszületek új színt, a korpuszok új ezüstbronz bevonatot kaptak.

A harmadik, az utójára 100 évvel ezelőtt

felújított feszület a Zöldfa utcán, a városból a 41-es főútvonalhoz kivezető úton áll, amely a máriapócsi zarándokok pénzéből, a búcsújáró hívek egyik fontos megállóhelyeként épült még 1870-ben. Ehhez a kereszthez gyalogosan elzarándokolva, énekelve, imádkozva mentünk ki, elől a fehér zászlókkal és a kereszttel.

Az oszlopon, a korpuzson túl az erdei környezet is megszépült, megtisztult. A buja növényzet eltakarítása után a hely térkő burkolatot és szilárd bejáratot kapott, amely az önkormányzat segítségével valósulhatott meg.

Köszönetet mindenkinek, aki kétkezi munkájával, szereplésével vagy bármilyen más segítséggel hozzájárult ahhoz, hogy ezt az igazán ritka eseményt emlékezetessé tegye. A tevékeny hit újabb megerősítést adott hitünk bátorságának növelésében, emelkedett lelki élményekkel tértünk vissza templomunk elé.

N. Csubák Éva
Fotó: Németh Viktor

Ünnepelt a 20 éves egyházmegyei karitás

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei Karitás és a Kelet Karitás Alapítvány 20 éves évfordulóját ünnepelte 2013. október 26-án Debrecenben.

Ebből az alkalomból Bosák Nándor megyéspüspök 10 órakor hálaadó szentmisét mutatott be a Szent Anna Székesegyházban Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Katolikus Karitás elnöke és Majnek Antal, a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye püspöke koncelebrálásával. A szentmisén részt vett még Écsy Gábor atya, a Katolikus Karitás országos igazgatója, valamint az egyházmegye papjai, a települések polgármesterei és a karitás tagjai is.

A szentmisét követően egész napos hangulatos ünnepség következett a Svetits Intézetben, ahol a résztvevők az elmúlt 20 év eseményeiről beszámolókat hallhattak.

Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Katolikus Karitás elnöke az egyházmegyei és a plébániai szeretetszolgálat feladatairól beszélt. A főpásztor kifejtette, hogy

a szeretetszolgálathoz személyes aktivitás szükséges, amely kovásszá válva formálja az egész világot, s ez minden keresztény ember kötelessége. Aki ezt a szolgálatot végzi, az egyszerre Márta és Mária lesz, a másik emberben Krisztust látva és szolgálva.

Vízözön után kamionözön

Majnek Antal munkácsi megyéspüspök az 1998-99-es pusztító árvíz idejére emlékezett. A főpásztor elmondta, akkor nemcsak az árvíz, de a segítség is óriási volt Magyarországról.

Vízözön után jött a kamionözön, amely 900 kamion humanitárius szállítmányt jelentett hazánkból, s ez elsőként Kelet-Magyarországról érkezett. Majd megköszönte az akkori gyors segítséget, mely a kárpátaljai emberekben nemcsak az elfogadás örömet ébresztette fel, hanem azt, hogy szegény emberek lévén ők is tudnak segíteni másokon.

„Azért a víz az úr...”

...de a segítő cselekedet, a karitás munkája ezt is felülmúlja. 1999-ben a belvíz károokra összegyűjtött országos adomány fele a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye területére került. **Szegedi Kálmán** plébános elmondta: a belvíz veszedelme az egész egyházmegye számtalan településén nagy gondot okozott. Az érintett falvakban az otthonukat

elveszített családok a helyi önkormányzatokra és a karításra számíthattak. Akkor az emberek megtapasztalhatták, hogy a Katolikus Karitás felekezettől függetlenül segít minden rászorulóknak.

Molnár Antal, a 2005-ben megalakult Budapesti Élelmiszer Bank egyesület alelnöke bemutatta az országos szervezet alapításának körülményeit, működését. Elmondta,

hogy az egyesületben a feladatok 80 %-át önkéntesek végzik, és az éves szinten 1 milliárd Ft értékű élelmiszeradományt ingyen adják tovább a mintegy 500 partnerszervezetnek, többek között a Katolikus Karitásnak.

Rónai Pálné munkatársaival az EU-s élelmiszerprogram keretén belül Magyarország majdnem 400 településén élő, több mint 220 ezer rászoruló adatait kezeli. A beérkező élelmiszeremennyiségeket családokra lebontva virtuálisan szétosztják és évente legalább két alkalommal a Katolikus Karitás segítségével juttatják el az adományokat a településekre. A legtöbb EU-s segélyben a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye települései részesülnek.

szétosztják és évente legalább két alkalommal a Katolikus Karitás segítségével juttatják el az adományokat a településekre. A legtöbb EU-s segélyben a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye települései részesülnek.

Hasulyó János baktalórántházi plébános a 2009-ben Nyírkarászton történt természeti katasztrófáról számolt be. Az egyházmegyei karitás akkor sem tétlenkedett, hanem a bajban lévők segítségére sietett, és családoként 50 ezer Ft gyorssegéllyel enyhítette a kérésbeesett embereket.

Écsy Gábor atya, országos karitás-igazgató

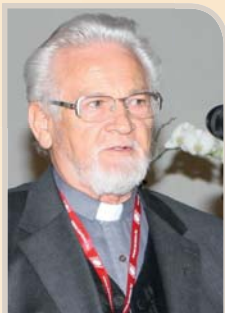

20

A víz védelmében

Varga János a „Tisza hátán” felnőtt, nyugalmazott plébános a víz védelmében szól a jelenlévőkhöz. Elmondta, hogy a magyar folyó eredeti

hossza 1420 km volt. A 19. század második felében a Tisza-szabályozás során 94 kanyart vágtak át, és 453 kilométerrel rövidítették meg a folyó hosszát. „A Tisza ebbe soha nem nyugodott bele” – mondta és visszaemlékezett a 2001-es tiszai árvíz idején az emberfeletti beregi küzdelemre, amelyből a szatmári kispapok is kivették a részüket.

A találkozó végén Bosák Nándor, az egyházmegye főpásztora és Gégény Béla karitás igazgató megköszönték az önkéntesek kitaró, buzgó, fáradhatatlan munkáját, valamint kitüntetések adtak át a karításban példamutatóan tevékenykedő plébánosok és karitás vezetők, tagok részére.

Végül a főpásztor „Pro Caritate, pro fidelitate” – „A szeretetért és a hűségért” elnevezésű díjjal ismerte el Gégény Béla, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei Karitás igazgatójának 20 éves munkáját. A megyéspüspök hozzátette, az Isten szolgálatában a konkrét feladatok mozgató ereje a szeretet, a folyamatos, kitaró fáradhatatlan munkához pedig hűség szükséges.

Az ünnepség moderátora Gégény István volt, közreműködött az Imperfectum együttes, és dr. Ráczné Hekmann Erzsébet (ének).

Kovács Ágnes

az elmúlt évek azon segélyprogramjait mutatta be, amelyekkel segítették az egyházmegyei karítászon keresztül a rászorulókat. Elmondta, hogy a Katolikus Karitás összefogja az egyházmegyei karitás szervezeteket, az igazgatók havonta találkoznak, segítenek egymásnak, ötleteket adnak problémahelyzetek megoldására.

Nagy Lászlóné, a pusztadobosi csoportvezető, (Szent Erzsébet Rózsája díjas), elmondta, hogy Pusztadoboson évente fogadják és egy éjszakára elszállásolják

a Kárpátaljáról Máriapócsra tartó 260 fős zarándokcsoportot. A mintegy 1450 lelkes település már évek óta végzi ezt a szolgálatot, amelyhez a helyi iskola tornatermét is igénybe vehették, valamint eddig itt helyezték el az évente 330 fő számára érkező EU-s élelmiszer-csomagokat is. Ettől az évtől kezdve viszont a helyi vezetés ezt megtiltotta. „Nem könnyű a karitás munkája” – tette hozzá a csoportvezető és kérte a jelenlévőket, hogy imáikkal segítsék a pusztadobosi karitás munkáját.

Sík Sándor: Te Deum

Téged Isten dicsérlek és hálát adok mindenért.

Hogy megvolt mindig a mindennapim és nem gyűjtöttem másnapra valót, hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni, és magamnak nem kellett kéregetnem, hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat, és nem kellett sírnom, hogy megértsenek, hála legyen.

Hogy a sírókkal sírni jól esett, és nem nevettem minden nevetővel, hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép és megmutattál mindent, ami rút, hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép és ami rút, nem tett boldogtalanná, hála legyen.

Hogy sohasem féltem a szeretettől és szerettettem, akik nem szerettek, hála legyen.

Hogy akik szerettek, szépen szerettek, és hogy nem kellett nem szépen szeretnem, hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam, és sohasem volt elég, aki voltam, hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is, mikor az emberek nem akartak emberek lenni, hála legyen.

Hogy megtarhattam a hitet, és megfuthattam a kicsik futását, és futva futhatok az Érkező elé, s tán nem kell a városba mennem a lámpásomba olajért, hála legyen!

Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!

és ma is kiálthatom: úgy legyen!

és holnap és holnapután és azután is

akarom énekelni: úgy legyen! –

hála legyen, Uram!

hála legyen!

„Tégy minket méltóvá, Urunk, hogy szolgáljuk azokat az embertársainkat, akik a világban nyomor és éhezés közepette élnek és halnak meg.”

Boldog Calcuttai Teréz Anya

Az ajaki karitás-csoport

Nincs érdemes és érdemtelen szegény, hanem csak szegény ember van, akinek segítünk

Gégény Bélával, az Egyházmegyei Karitás igazgatóval beszélgetünk

„Mit használ, testvéreim, ha valaki azt mondja, hogy hite van, de tettei nincsenek? Vajon a hit üdvözítheti-e őt? Ha pedig egy testvér vagy nővér ruhátlan és szükséget szenved a mindennapi élelemben, valaki pedig közületek azt mondja neki: Menj békében, melegedjél és lakjál jól! – de nem adjátok meg neki, amire a testnek szüksége van, mit fog ez használni? Így a hit is, ha tettei nincsenek, halott önmagában” (Jak 2, 14.).

Bosák Nándor megyéspüspök a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye megalapításának évében 1993. október 28-án, 20 évvel ezelőtt hozta létre a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyei Karitást, amelynek vezetőjévé Gégény Bélát nevezte ki. A karitás megalakulásának évében négy karitászcsoporthoz működött, ma már 54 csoportban mintegy 800 önkéntes teszi jelenvalóvá az Egyház szolgáló szeretetét. A gyarapodás nagymértékben Gégény Béla hűséges és kitartó munkájának eredménye.

Gégény Béla 6 gyermek édesapja, 9 unokás nagypapa (most várják a tizedik és a tizenegyedik unoka megszületését). Eredeti foglalkozása gépész-üzemtechnikus. 1976-tól 1983. május 16-ig a nyíregyházi konzervgyár csoportvezetőjeként dolgozott, 1983-tól a Nyíregyházi Római Katolikus Főplébánia irodavezetője lett, 1986-tól 2002-ig pedig a nyíregyházi főplébánia gondnoki szolgálatát látta el számtalan műszaki feladattal együtt. Elvégezte a Pázmány Péter Hittudományi Főiskolán a Nyíri Tamás professzor úr által szervezett 3 éves teológiai képzést, Nyíregyházán a Jéger Károly atya által vezetett 3 éves hitoktatói tanfolyamot, Budapesten a Karitás szociális munkás 3 éves másoddiplomás továbbképzést. 54 évesen megszerezte a Debreceni Egyetemen a szociálpolitikus diplomát. A karitás vezetése mellett a Serra, a papi és szerzetesi hivatásokért mozgalom országos vezetője, tagja a Karizmatikus Megújulási Mozgalomnak, a Teréz Anya lelkiületét képviselő LMC, a Szeretet Misszionáriusai Rend fogadalmasa és kamilliánus családtag.

A közösségért végzett szolgálatod nem a karitással kezdődött.

1986-ban részt vettem a Nagycsaládosok Országos Egyesülete (NOE) megalapításában Budapesten. A felségemmel 1990-ben

létrehoztuk a Családi Kör néven országos hírűvé vált Nyíregyházi Népfőiskolát. Kurzusokat szerveztünk a nagycsaládosok részére, és segítettünk más településeken is elindítani hasonló csoportokat, amelyek később egyesületek lettek. Ezt a modellt hoztam át a karitás-lelkigyakorlatok megszervezéséhez.

800 önkéntes munkája az egyházmegye területét lefedi.

Az első években a feleségemmel végiglátogattuk az egyházmegye plébániáit és bemutattuk a karitás munkáját. Viszonylag rövid idő alatt 18-21 csoport alakult meg, a filiális egyházközségek is csatlakoztak. Ma már alig van plébánia, ahol ne kapcsolódnának be ebbe a szolgálatba.

„Mit használ, testvéreim, ha valaki azt mondja, hogy hite van, de tettei nincsenek?” (Jak 2, 14). Kevés beszélni a jóról és arról, hogy az Egyház vigasztal, szeret. Oda kell menni az elesetthez, a nélkülözőhöz. A pap nem jut el mindenkihez. A rászorulóknak meg kell tapasztalnia, hogy akkor is számíthat a segítségünkre, ha maga tehet az élethelyzetéről (alkoholizmus, hajléktalan állapot). Ha valakin segítünk, mi mellette is maradunk, figyelemmel kísérjük az élete alakulását (gyermek beiskolázásában, tűzifa beszerzésében, gyógyszerkiváltásban, közüzemi

Gégény Béla karitásigazgató

számlák befizetésében segítünk adott esetben, iskolai étkeztetésben, bútorbeszerzésben, kórházi ellátás során felmerülő költségek kifizetésében is).

A karitás munkáját legtöbbször a ruhaosztással azonosítják. Számtalan példa mást igazol.

Évente 4-500 tonna élelmiszert osztunk szét a rászorulóknak között, ezzel szemben csak 10 tonna ruhát. Több mint 21 000 családon segítünk minden évben élelmiszerral. A szolgálatunk a személyes kapcsolatok építésének lehetősége, eszköze és módszere. Eljuttatunk a betegekhez is.

Mi alapján történik az élelmiszer szétosztása?

Nem szimpátia, vagy vallási hovatartozás alapján. Rendelkezésünkre áll egy adott normatíva az önkormányzatok nyilvántartása szerint (pl. rendszeres szociális segélyben, nevelési támogatásban, gyógyszer-támogatásban, lakhatási támogatásban részesülő családok). Minden esetben a helyi szociális irodával egyeztetünk. A szociális munka alapszabálya szerint nincs érdemes és érdemtelen szegény, hanem csak szegény ember van, akinek segítünk.

Sajnos rendszeresen előfordul, hogy amikor 3-400 családot segítünk, naponta 2-3 alkalommal kritika ér bennünket

azok részéről, akik nem kapnak adományt. Ilyenkor a karitászcsoport vezetőit vonják felelősségre. Előfordult, hogy a szabadidejüket, erejüket odaadó munkatársaink ilyen okok miatt léptek vissza a feladattól, mivel nincsenek arra felkészülve, hogy a szolgálatukért szidást kapjanak. Ezeket a sérelmeket közösen földolgozzuk és tesszük tovább a dolgunkat.

Azért is készültünk a 20 éves évforduló megünneplésére, mert nagyon sok emberhez közel kerültünk, akik segítettek: saját erőnkől nem tudtuk volna ezt véghezvinni. Az Egyházmegye, a Katolikus Karitászcsoport támogatásával, pályázatok, EU-s ételkészítési programok és számos más lehetőség révén teremtjük meg a segítség feltételeit. És nem utolsó sorban a kegyelem, az Úr áldása kíséri mindig a munkánkat.

A szolgálatok alatt kapcsolatba kerültek sok jó szándékú emberrel is.

A látszólag hitetlen emberek a cselekedetükkel vallanak a hitükről. Döbbenetes tapasztalataim vannak. „Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt” (Jn 13,35). Olyan emberfeletti szeretetet, tapintatos gesztusokat tapasztalok, ami megerősít abban, hogy jó úton járunk. Akinek nagy a szíve, annak mindig van fölöslege, mindegy milyen szegény. A szeretet teszi lehetővé, hogy adhasson. Ha ez túlsordul, akkor azt bizonyítja, hogy az Egyház él, és ebben jelentős szerepe van a karitászcsoportoknak. A szeretetnek nincsenek sem minőségi, sem mennyiségi korlátai, ezért lehet még jobban szeretni, még alázatosabbnak, türelmesebbnak, jobbnak lenni. A szeretet dimenziója határtalan, kimeríthetetlenek a benne rejlő lehetőségek.

Az Úr szólít meg, és ha igent mondok, akkor rendesen bele kell feszülnöm ebbe a szolgálatba. Az Istennel való folyamatos imakapcsolat szükséges e feladathoz, mert az ember egyedül kevés ehhez. Amik vagyunk, azok a plébánossal, a karitászcsoport vezetőikkel, a csoport tagjaival, a családjaikkal, a háttérkörnyezetükkel együtt vagyunk és nem utolsósorban az Egyházmegyével, mint domináns háttérrel, mert mi az egyházmegye szeretetszolgálatát jelenítjük meg.

Az adomány szállításától a kiosztásig, adminisztrációs feladatokig mindenben részt vesz. Mikor van szabadidőd?

Ezt a fogalmat nem ismerem. Sok a munka. A júliusi szállítás adminisztrációját októberben tudtam elkészíteni. Gyakran én ülök fel segítőként a kamionra az EU-s se-

Bosák Nándor főpásztor „Pro Caritate, pro fidelitate” – „A szeretetért és a hűségért” elnevezésű díjjal ismerteti Gégény Béla szolgálatát

gélyosztáskor, egy hónap alatt legalább 15 alkalommal, vagy vezetek akár 1000 km-t is egy nap alatt külföldi adományért utazva. A karitászcsoportok alakítása sem befejezett feladat, a plébánialátogatások, rendezvények általában szombatokon vannak.

Sok kegyelmi ajándékot kaptál az elmúlt 20 év alatt.

Amikor kineveztek, több egyházmegyét végiglátogattam és megnéztem, hogyan működik egy egyházmegyei karitászcsoport. Gyakorlatilag egyedül alakítottam ki ezt a profilt. Az mondhatom, hogy az itt elért eredmény messze túlnő minden elképzelésem. Semmi nem állt a rendelkezésemre ahhoz, hogy itt valami történjen és mégis létrejött 54 karitászcsoportban tevékenykedő 800 fős szervezetünk, amely folyamatosan növekszik. A működése Isten kegyelmének köszönhető. Az Isten megbízik bennem, komolyan vesz engem és támogat. Előfordult, hogy karácsony előtt 2000 gyerek részére még gyakorlatilag nem volt semmi a csomagban. Egyszer csak megszörcsört a telefon és a Magyar Élelmiszer Bank Egyesülettől kaptunk sok-sok édességet. Az volt a leggazdagabb karácsonyunk, pedig én semmit nem tettem érte. Ilyenkor érzi az ember azt, hogy elfogy a levegő, megtapasztalja, hogy az Isten szó szerint maga gondoskodik arról,

hogy megoldódjon a problémánk. Mindezt meghálálni nem tudom, csak megköszönni.

Amit emberileg lehet, mindent megtettem, a családom teljes mellszélességgel áll mögöttem. Sokat segít a feleségem, aki mentálhigiénés szakember.

A legnagyobb közösségi emberünk Nagy Lászlóné Pusztadobosról, ő kapta meg a Szent Erzsébet Rózsája díjat 2012-ben. A közelmúltban pedig a napkori Kéninger Andrásné karitászcsoport vezető és a férje Kéninger András, a Nyírség Transz vezetője, valamint Makó Ibolya a debreceni Szent Anna karitászcsoport vezetője kapott Caritas Hungarica kitüntetést munkájáért.

Ahogy szegényedünk a világban, a szolidaritás egyre nyilvánvalóbbá fog válni. Ferenc pápa példáját követve észre kell venni a bajban lévő embert, és akkor a világ jó irányba fog haladni. Az Egyház küldetése az Isten igéjének hirdetése, a szentségek kiszolgáltatása mellett a hívek megszentelése. Hogyan tudjuk ezt megtenni? Karitással, avagy cselekvő szeretettel, amit a hiten keresztül kapunk, és nem őrizzük meg, hanem továbbadjuk. Ez a karitászcsoport szemléletű evangelizáció, amellyel nemcsak adományokat adunk a rászorulóknak, hanem megújult életű híveket is kapunk.

Kovács Ágnes

45 világi munkatárs egyetlen plébánián

A 10 éve alapított, és mára már több mint ötszáz hívó embert számláló debreceni Megtestesülés Plébánia 22 kiscsoportjában közel százan szolgálják jelenlétükkel, talentumaikkal hétről-hétre a közösséget. A kisközösségek életének koordinálása a mintegy 45 világi munkatárs feladata, felkészítésüket, képzésüket Felföldi László plébános kiemelt feladatnak tekinti.

A világi munkatársak szerint egy plébánián elengedhetetlen a kisközösségi élet. Erről és a csoportokban folyó munkákról beszélgetünk Farkas Attila katekumenkísérővel, Németh Tibor jegyeskísérővel, Cserny István akolitussal, csoportvezető munkatárssal a képviselő-testület világi elnökével, és Pécsi József akolitussal, a családcsoportban is segítő jegyeskísérővel.

Farkas Attila: – A katekumencsoportba évente 20-25 fiatal felnőtt érkezik, ez a kisközösség a plébános irányítását igényli, mi csak segítők vagyunk. A Nikodémuscsoport a katekumenátus időszaka után egyfajta megtartó erő az újonnan megtérteknek. Ez az egyik lehetséges módja annak, hogy az újonnan megkereszteltek továbbra is jelen legyenek egy önálló csoportban a plébánia életén belül, van, aki már 8 éve tagja, és van, aki továbbmegy.

A mintegy 22 csoport gyakorlatilag öszszefonódik, nincsenek falak, folyamatos, szabad az átjárás. Az egyén szempontjából is fontos a sokszínűség, mert mindenkinek van egy vagy több talentuma, és így lehetősége nyílik arra, hogy valamelyik kisközösségben szolgáljon a közösségnek.

A közösség hatással van az egyén fejlődésére. Az ember jobban érzi magát, ha tartozik valahová, otthonosabban mozog, meghittebb a légkör és ez a liturgiában való aktív részvételt is segíti. Mi a feladata a katekumenkísérőnek?

F. A.: – Három szóval tudnám ezt kifejezni: ott lenni, jelen lenni, együtt lenni. A plébános az, aki a hitbéli dolgokat, mint magvető elveti. Mi a közösség oldaláról vagyunk jelen, beszélgetünk, a közösségbe való befogadást szimbolizáljuk és megvalósítjuk. A katekumenátusnak több szakasza van. Van, amikor csendes jelenlétünkre van szükség, máskor megszólításra, közös gondolkodásra, megosztásra.

Németh Tibor: – A fiatalabb korú akolitusokhoz tartozom, a feleségemmel együtt család-csoportba járunk, és jegyeskísérésben veszünk részt. Nagyon jó, hogy ezt a szolgálatot együtt tudjuk végezni. Hozzánk hasonlóan több házaspár is vállalja ezt minden évben. Eddig László atya szólította meg

a házaspárokat, most ezt a feladatot is átadta nekünk. A jegyesoktatást természetesen ő vezeti, de ezen kívül minden jegyespárnak egy mentorházaspár is segít, a plébánián kívül találkozunk, így a nagybetűs életre készülők megláthatják, hogy mások hogyan élnek.

– Magányosak az emberek, ez számtalan tényezőnek a következménye, de nem kelle-ne, hogy ez a templomokban is így legyen. Különösen akkor érzi ezt az ember, amikor azt tapasztalja, hogy a szentmise után mások beszélgetnek egymással, és hozzá nem szól senki. Ők hogyan szólíthatók meg?

Pécsi József: – Meghívással. A közösség minden egyes tagja – még akkor is, ha nem tartozik csoporthoz – fontos feladatot vállal. Kezdetben elég egy kedves gesztus, ha hely-lyel kínálják az újonnan betérőt, vagy a kisgyerekes családnak megmutatják, hogy hol van a gyermekmegőrző. Ez elég ahhoz, hogy a betérő már másként, otthonosabban érezze magát. Már ekkor elindul a betérőnek a katekumen-csoport felé vezető útja, szívesen marad, érdeklődéssel néz körül, jól érzi magát, közösséget lát, ahová talán ő is szeretne tartozni.

Cserny István: – Vannak, akik még nem találtak maguknak közösséget, mert más az igényük, de ez nem ok arra, hogy valamilyen formában ne adjunk nekik feladatot. Pl. be lehet vonni őket a felolvasás szolgálatába, megszervezésébe, amin keresztül már a közösséghez tartozónak érzik magukat. A szentmise után megkeressük a felolvasókat, megköszönjük a szolgálatukat, beszélünk a csoportokról, független témákról. Fontos, hogy beszéljünk az emberekkel.

– A legtöbb templomi közösség csak a szentmise alatt egymás mellett ülő vallásos emberek csoportja. Mit jelent az élő közösség?

N. T.: – Fontos, hogy a közösség befogadó legyen. Ez abban is megnyilvánul, hogy amikor belép valaki a templomba, akkor ott fogadják-e vagy sem. Öt éve keresztelkedtem meg, több templomba is jártam. Itt a közösség befogadó, ezért itt maradtam.

F. A.: – Ez a közösség nagyon kemény akarat és munka eredménye. Ha valaki ezt elindítja, akkor az, mint egy dominó elindul és akár többfelé is ágazhat. Másrészt, ez a fajta építkezés radikális újragondolása a dolgoknak. Mint ahogy Krisztus a közösség alakításban is radikális volt, ugyanúgy nekünk is újra kell gondolnunk azt, hogy mit jelent a szeretetközösség. Itt nagyon sok ember felfedezi a saját maga talentumát, értékeit, amit meg akar a másikkal osztani. Ez ad egyfajta dinamikát. Mindenki van érték, amit önként odaad a közösségnek (akár főzést, sütést, kertépítést, stb.), és ez beindít egy újabb kört. A közösségünk spirálszerűen, dinamikusán növekedik.

– A plébánostól is függ, hogy mennyire befogadó a közösség.

P. J.: – Fontos, hogy a pap mennyire megszólítható. Laci atyát jó papnak és nagyon jó embernek ismertük meg. Egyszerű ember, van humora, nem távolságtartó, így sok ember meg meri szólítani.

F. A.: – Ahhoz, hogy az emberek bejöjjenek a templomba, ki kell menni értük. Laci atya sok feladata közül az egyik legfontosabb, hogy odamegy azokhoz, akik a küszöbön állnak. Tehát ő is megszólít, ő is üzen. A közösségépítésnek kiemelt fontossága, hogy a vezetőnek fel kell ismernie a saját korlátait, azt, hogy munkatársakra van szüksége. Ezt kevesen ismerik be.

– A világi munkatársak részéről egyfajta áldozatvállalást is jelent a többnapos, bentlakásos képzéseken részt venni, hétről-hét-

re a munkahely, család mellett felelősséget vállalni egy közösségért. Hogyan hívja meg, segíti a pap munkatársait?

Cs. I.: – Bizalommal kell hozzánk fordulnia, és bátorság is kell hozzá, hogy ránk merjen bízni egy csoportot.

F. A.: – Évente több alkalommal találkoznak a plébániai munkatársak, valamint egy hétvégén részt veszünk egy bibliai alapú, professzionális vezetőképzésen. A világ-

ban nagyon erőteljes az a tendencia, hogy a keresztény gondolkodás filozófiáján alapuló vezetőket képeznek ki. Erre az Egyházban is jobban oda kellene figyelni.

Egy közösség velejárója a problémák, nézeteltérések felbukkanása is. Hogyan kezelitek a konfliktusokat?

P. J.: – A munkatárs a híd szerepét tölti be a közösségben felmerülő gondjaival küzdő személy és a pap között. Szerencsésebb, ha a munkatárs beszél az illetővel, nem pedig a pap, mert ez utóbbiból nagyobb sértődés, esetleg megbántottság következhet. Van, amikor az édesapa az édesanyán keresztül tud megoldani egy problémát a gyermekével. Ezeket a lehetőségeket a pozitív elmozdulás, eredmény érdekében ki kell használni.

– Miben más megélni a hitet közösségben?

Cs. I.: – Az ember közösségben kapja meg azt, amit valójában a hit tud nyújtani.

Mint ahogy az elhunyt Tomka Miklós vallásszociológus is mondta: „A szentség-kiszolgáltató üzembem az ember nem érzi a hitet, ezt csak közösségben lehet igazán megélni”. Ha nincs élő közösség, akkor a hit értelmetlenné válik, mert nincs kapcsolata az étellel.

F. A.: – Három évig külföldön éltem, ahonnan a közösség hozott haza. Ott nem tudtam megélni a hitemet, ezt megsínyletem, eltávolodtam. A hitet a négy fal között is meg lehet élni, de a kereszténységemet már nem. Ha nincs a közösség megtartó ereje, sokkal nehezebb megélni a hitet. Az ősegyházban – a korai ókeresztény irodalom szerint is láthatjuk – a harmadik századig komoly közösségi élet volt, mert abban a környezetben csak így lehetett megmaradni a hitben. Majd változott a világ és a kereszténység terjedésének módja is változott. Szerintem most ugyanott tartunk, mint a kereszténység első századaiban: érezhető, hogy közösség nélkül nagyon nehéz megmaradni a hitben.

A közösség is lehet a hit kapuja, melyről így ír XVI. Benedek pápa:

A „hit kapuja” (vö. ApCsel 14,27), amely bevezet minket az Istennel való életközösségre és lehetővé teszi a belépést az Egyházba, mindig nyitva áll előttünk. Akkor tudjuk átlépni a küszöbét, ha Isten Igéje elhangzik, és a szív enged a kegyelem formáló erejének.

(XVI. Benedek pápa: Porta Fidei, 7. o. – Szent István Társulat Kiadó 201^{2/3})

Kovács Ágnes

A rabbi ajándéka

A történet egy kolostorról szól, amelyre nehéz idők jártak. Valamikor ez egy nagyszerű szerzetesrend volt, de üldöztetések miatt az összes hozzájuk tartozó ház odaveszett, és már csak öt szerzetes maradt a hanyatló házban: az apát és négy másik, kor szerint mind hetvenen túl. Egy nyilvánvalóan haldokló rend volt.

A kolostort körülvevő sűrű erdőben volt egy kis kunyhó, amit egy rabbi időnként remetelaként használt. Az idős szerzetesek az idők során nagyon kifinomult lélekre tettek szert és ezért mindig megéreztek, amikor a rabbi a remetelakban tartózkodott. „A rabbi az erdőben van” sutogták. Egyszer szöveget ütött az apát fejébe, hogy látogassa meg a rabbit, hátha olyan tanácsal tudna szolgálni, amivel a kolostor megmenthető.

A rabbi szívesen látta az apátot a kunyhójában. Azonban amikor az apát elmondta látogatása okát, a rabbi csak annyit mondott: „tudom, hogy van”. „A szellem kiment az emberekből. Az én városomban is ugyanígy van. Már majdnem senki nem jár a zsinagógába.” Úgyhogy az idős apát és az idős rabbi együtt zokogtak. Utána mély dolgokról beszélgettek. Amikor az apátnak indulnia kellett, megölelték egymást: „Nagyszerű volt újra találkozni ennyi év után,” mondta az apát, „de nem sikerült az amiért jöttem. Nincs semmi, amit tudna nekem mondani

ami segítene megmenteni a haldokló rendünket?”

„Sajnálom, nem” válaszolta a rabbi. „Ámbár annyit elmondhatok, hogy közületek az egyik a Megváltó.”

Amikor az apát visszatért a kolostorba, a szerzetesársai összegyűltek, hogy megkérdezhessék: „Na, mit mondott a rabbi?”

„A rabbi valami nagyon titokzatosat mondott, ami nagyon talányos. Azt mondta, hogy közülnk az egyik a Megváltó. Nem tudom mit akart ezzel mondani.”

Ezt követően az idős szerzetesek azon tűnődtek, hogy van-e valami jelentősége annak, amit a rabbi mondott. Közülnk az egyik a Megváltó? Érthette ezt úgy vajon, hogy az egyik szerzetes magunk közül? Ha igen, kicsoda?

Azt feltételezed, hogy az apátra gondolt? Igen, ha bárkire is gondolt, az valószínűleg Apát Atya lehet. Ő már több mint egy generáció óta a mi vezetőnk. Másfelől, érthette Tamás Testvér is. Tamás Testvér bizonyára egy szent ember. Mindenki tudja, hogy Tamás a világosság embere. Biztos, hogy nem Elek Testvérré gondolhatott, néha rögeszmés tud lenni. De, ha jobban belegondolunk, még akkor is, ha szálka az emberek szemében, Eleknek mindig igaza van. Gyakran, nagyon is igaza van. Lehet, hogy a rabbi tényleg Elek Testvérré gondolt. De biztosan nem Fülöp Testvérré. Fülöp annyira passzív, egy igazi senki. Ugyanakkor majdnem eszelős

módon képes arra, hogy ott legyen amikor szükség van rá. Lehet, hogy Fülöp a Megváltó. Nyilván, a rabbi rám nem gondolhatott. Lehetetlen, hogy rám gondolt volna. Én csak egy hétköznapi ember vagyok. Mégis, tételezzük fel, hogy így tett. Tételezzük fel, hogy én vagyok a Megváltó. Jaj, Istenem, nem én. Én nem jelenthetek a számokra olyan sokat!

Ahogy ezen tanakodtak, az idős szerzetesek elkezdtek egymással rendkívüli tisztelettel bánni, arra gondolva, hogy esetleg a társuk a Megváltó. És magukra is rendkívüli tisztelettel kezdtek gondolni.

Továbbra is eljöttek időnként mások, hogy meglátogassák a kolostort a szép erdőben, kirándultak az ösvényeken és imádkoztak a romos kápolnánál. Eközben megéreztek azt a rendkívüli tiszteletet, ami körülvette az öt szerzetest, és ami úgy tűnt, hogy áthatja a hely légkörét. Furcsa módon, nagyon vonzóknak hatott. Attól kezdve egyre többen elkezdtek visszajárni a kolostorhoz kirándulni, játszani, imádkozni, majd néhány fiatalabb elkezdett egyre többet és többet szóba elegyedni a szerzetesekkel. Egy idő után, az egyik megkérdezte, hogy beléphet-e a rendbe... Néhány éven belül a kolostorban újra elkezdett egy virágzó szerzetesrend működni, és az ország vibráló lelki/spirituális központjává vált.

(Részlet a The Different Drum című könyvből)

„A kevésben hű voltál, sokat bízok rád” (Mt 25, 23)

„Ha nagyon jónak tartanám magam, akkor nem fejlődnék, mert a saját gondolkodásom gátat szabna az emberi fejlődésnek. Mivel állandóan kételkedem a dolgokban, ezért lehetőségem van arra, hogy végigmenjek a saját tehetségem fejlődésében” – vallja dr. Kövér József szobrász- és festőművész, fogorvos, egyetemi oktató, aki költőként is debütált a „Nem tudtam” című verseskötetének bemutatóján 2013. október 22-én. Mindezen tevékenységeket egymással párhuzamosan a legnagyobb intenzitással végzi a rendszeres kerékpározás és futás mellett. Honnan a sok energia? Nem tudja megmondani, valami belső erő hajtja, ami nem hagyja megállni.

Az élethez alázat kell – kezdi beszélgetésünket a filozófus-gondolkodású Kövér József, a szoborparkkal körbevett debreceni műtermében, ahol számtalan alkotás, szobor, festmény, grafika küld üzenetet a művész világlátásáról és benne legfőképpen az emberről megfogalmazott gondolatairól.

– Harmadéves fogorvostan-hallgató voltam a debreceni egyetemen, amikor fogat faragtunk egy gipsztömbből. Már orvosként, gyakorlatvezetés közben jutott eszembe először, hogy mást is lehet belőlük faragni. Elraktam néhány tömböt, és elkezdtem tanulni a szobrászatot.

A gondolatnak van egy végtelensége, a jelen pillanatban pedig annak végességét érezzük. Ezeket a véges gondolatokat, a saját határainkat ki lehet tolni, ha megpróbálunk új formákat, új nyelvezetet találni a Jóistentől kapott bennünk lévő talentumokra. Van egy állandó, belső erő, ami hajt. Ha csak a határa-

inkat keressük és az abban tapasztalt érzésekre tudatosan is fókuszálunk, akkor fárasztó életet élünk.

– A talentumokra gondolva az ember a saját képességére néz rá, amit már vagy felismert, vagy hiányérzete van, mert még nem fedezte fel ezt önmagában. Ez a nyugtalanság főként az alkotó ember feszültsége?

– Nem. Kit mire teremtett a Jóisten. Azt hiszem, ez egy általános emberi dolog, csak mindenkinek mások az eszközei, a lehetőségei. Autodidakta szobrász vagyok. 34 köztéri szobrom van, ebből 15 Debrecenben, 4 pedig külföldön. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye több egyházközségében megtalálható II. János Pált ábrázoló plasztikám. Első köztéri szobromat süttöi kőből faragtam, az egy fohászoló embert ábrázol.

– Van kedvelt témája?

– Nincs. A szobraim nem egyformák. Nézegetem a köveket, gondolkodok rajtuk, és egyszer csak megjelenik benne a forma, amit a faragással előhívok, vagy megmintázom. Érzelem, gondolat, forma egységére törekszem, így válik élővé a szobor. Ez genetikai adottság, amelyhez egy szellemi töltet társul. Erről született egy tanulmányom, ami a genotíp és a fenotíp (a született és tanult képességek) kapcsolatát boncolgatja.

– Mi történik, ha az ember nem talál rá a genetikai adottságaira? Ha a kapott talentumait nem kamatoztatja, hanem elássa. Lásd a haszontalan szolga történetét (Mt 25, 14-30).

– Talán ez egyfajta szenvedés. A személyiség kialakulásának vannak fázisai. Vannak külső tényezők, amelyek segítenek, előhívják a tehetséget és vannak belső tényezők. Ha a külső tényező hiányzik, az emberben benne maradhat a képesség. Megrendelésre készített szobraim elsősorban a kézügyességemre fókuszálnak, ami nem feltétlenül jelenik meg egy kőszoborban. Ha nincs megrendelés, lehet, nem válik ennyire láthatóvá ez a tulajdonságom.

– Ahhoz, tehát, hogy az emberből felszínre kerüljön a tehetsége, szükséges a másik ember, aki előhívja?

– Senki sem tudja, milyen tehetség rejlik saját magában, amíg valaki, vagy valami rá nem vezet.

A művészeti alkotás olyan szellemi nyomás, érzelmi töltet hatására születik meg, ami arra az illetőre jellemző, de mindenképpen van egy külső presszió is, ami a belsőt megfogalmazza, a belsővel összeérik, és azon keresztül pedig megszületik a vágy az alkotásra. Ehhez tudatosság is szükséges. Felismerem önmagam, ez létrehoz egy vágyat, és annak kiteljesedésén tudatosan dolgozom. Van egy belső hitem a munka iránt.

– Tudjuk, hogy a művészet könnyedebb formáját, a festészetet is magas fokon műveli.

– A szobrászathoz a rajzolás is szükséges, így meg tanultam rajzolni, követtem azt a módszert, ahogyan a reneszánsz kori festők tanultak. Ők másolással sajátították el ezt a technikát. Másoltam rajzokat, portrékat, tettek, igyekeztem visszaadni a rajzok ritmikáját, ezzel fejlesztettem a kézügyességemet. A léc mindig nagyon magas van, ehhez a magassághoz próbálok közelíteni. Ha nagyon jónak tartanám magam, akkor nem fejlődnék, mert a saját gondolkodásom gátat szabna az emberi fejlődésnek. Mivel állandóan kételkedem a dolgokban, ezért lehetőségem van arra, hogy életkortól függetlenül végigmenjek a saját tehetségem fejlődésében.

– Hol van most ezen a skálán?

– Ezt nem én határozom meg, csak azt érzem, tudom, hogy dolgoznom kell. Eszembe jutott, hogy megfestem az utolsó vacsorát, aztán arra gondoltam, hogy Leonardo után nincs értelme annak, hogy ezt megtegyem, ezért. A művészet utolsó vacsorája című képet, a művészet nagy mestereit festettem meg 4x2 méterben. A fókuszba Leonardót állítottam, mint a művészeti gondolkodás megteremtőjét, hiszen ő volt az, aki megteremtette

lessége figyelmeztetni az embert, ha a betegség bármely tünetét látja rajta, mert mi ennek a tudásnak a birtokában vagyunk, ezt tanultuk. Korábban létezett az orvoslásban ez a fajta gondolkodás, az együtt-látás, az orvosok műszerek nélkül is tudtak diagnosztizálni. Ma már inkább részletekben látja az orvostudomány az embert.

– *Ezt a látásmódot taníthatja-e a leendő fogorvosoknak?*

– Nagyon nehéz ma már betör-

Páskándi Géza író megnézte a szövegeimet, és biztatott. Aztán az egyetemi tanulmányaim során eltávolodtam az irodalomtól. Az elmúlt évek is megvolt a maga lelki atmoszférája: hét hónap alatt 72 verset írtam. Nem tudtam milyen a versek minősége, ezért megmutattam Borbély Szilárd és Vitéz Ferenc költőknek, azóta már irodalmi lapok közöltek belőle.

Soha nem éreztem kimerültséget. A tevékenységeim kiegészítik egymást. Ehhez a folyamathoz szükséges, hogy a test is rendben legyen. Mens sana in corpore sano – Ép testben ép lélek – mondja a latin mondás. Ha

A nyírácsádi templomkertben

II. JÁNOS PÁL

a művész fogalmát. Azt, hogy ki a művész, milyen helyet foglal el a társadalomban, milyen a gondolkodása. Ezt megelőzően a reneszánsz korban a művészet mesterség, céhbeli tudás volt.

– *A szobrászatban Ön az embert formázza, az emberi érzelmeket, kapcsolatokat jeleníti meg. Érezhető, milyen fontos helyet foglal el az ember az életében. A fogorvoslásban miként jelenik ez meg?*

– A fogorvosi munkám során is az embert látom. Fogakat gyógyítok, de ha bejön egy páciens a rendelőmbé, akkor nekem őt is kell látnom egészben. Az orvosnak köte-

ni a fiatalok világába. Csak akkor tud boldogulni az ember, ha van eszköz, munkamódszer, amivel uralja a szakmáját. Ma egy olyan külső információs tömeg zúdul az emberre, ahol az egyén szinte megfosztódik a személyiségétől, nem érzi szükségét, hogy saját maga legyen, el sem gondolkodik azon, hogy mit kell tennie az életben, és hogy kicsoda ő valójában. Föl kell fogynom a személyiséget, abba hitet kell raknom, nehogy kiölje az információ.

Sajnos nem látom a társadalom kultúráját, mindenki egyszerűen a saját maga alkotta értéket hozza létre, és nem az egyetemes kultúrához igazodik. Felüdülés, amikor idős emberekkel találkozok, akik hihetetlenül tiszta, egyszerű értékrenddel bírnak, mert van viselkedésük, gondolkodásuk. Manapság mindenki saját magát nevelgeti.

– *A hangulatai, lelkiállapota versekben is megjelenik. A közelmúltban mutatták be a „Nem tudtam” című verses kötetét.*

– Mint ahogy mások, én is próbálkoztam versírással, fiatal koromban drámákat is írtam.

nem érzem magam erősnek, akkor nem tudom megtenni a sok feladatot. Rendszeresen futok, kerékpározok, ez segít megtartani az egyensúlyt, és ennek köszönhetően vagyok képes sok feladat elvégzésére. Számomra a legszebb öltözet a kőfaragó ruhám, abban érzem magam jól, mert abban erő, fizikum van. Geszteréden, egy kis szabolcsi faluban éltek a nagyszüleim, gyermekként sokat dolgoztam ott, gyűjtöttünk, kaszáltunk. Emlékeimben él a vékony, száraz parasztember képe, akinek a bőrére rá volt égve a munka. Számomra ez a fajta erő, ez a fizikai állapot az érték. Olyannyira, hogy nálam mindez a külsőségben is megjelenik, mégpedig abban, hogy soha nem viselek nyakkendő, mert a parasztember nyakkendő nélkül járt a templomba. Csak ezért.

– *Ön vallásos?*

– Igen, római katolikus vagyok. Azt gondolom, hogy a hitet a templom falain kívül is meg kell élnünk és nemcsak szavakkal, hanem tettekkel, embertársainkra való odafigyeléssel. Ha szeretetben élnénk az életünket, akkor ebben a szeretetben megszületne az a szabadság, amely kitarja az embert Isten, az embertársai és önmaga felé.

Kovács Ágnes

Kiállítással zárták a rajzpályázatot

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye a Hit éve alkalmából négy kategóriában „Isten tenyerén” címmel rajzpályázatot hirdetett meg. A kiállítással egybekötött díjátadó ünnepséget az egyházmegyei hitoktatók továbbképzésének részeként rendezték meg 2013. október 26-án Nyíregyházán a Szent Imre Gimnázium kápolnájában.

A kiállítást dr. Kövér József költő, szobrász, festő- és grafikusművész nyitotta meg. Kövér József megnyitó gondolataiban elmondta, a művészet, amely már születéskor megkezdődik, kiemelt fontosságú az ember személyiségének fejlődésében. Az emberi fejlődés szakaszain végigmenve láthatjuk, hogy a képi látástól kezdve a beszélt nyelv, majd a tanulás során az írott nyelv mint fejlődési forma egyre teljesebbé válnak. A művész hozzátette, a beérkezett rajzok értékelése során is tapasztalta, hogy az óvodások

más nyelvet használnak az idősebb korosztályhoz képest.

Nagyon fontos kezdeményezésnek tartotta a rajzpályázatot, hiszen, mint mondta, maga az Egyház igen komoly szerepet játszott a művészetek fejlődésében. Ezzel II. Gyula pápára utalt, aki az egész reneszánsz művészetet felvirágoztatta, amely a mai napig a művészet tiszta forrását jelenti.

Kövér József hiányérzetét fejezte ki, azért, mert a középiskolás, főiskolás korú diákok közül kevesen válasszoltak a kiírásra, annak ellenére, hogy sokkal több eszköz áll a rendelkezésükre, mint az óvodásoknak. Lényeges dolognak tartotta kiemelni, hogy nem a díj a lényeg, hanem az, hogy részt vegyenek a gyermekek egy ilyen feladatban, ahol maga a feladat arra készíti őket, hogy elgondolkodjanak az adott témán és a megvalósítási lehetőségeken. Ha a mun-

kálódo gyermekek személyisége alakult, akkor a pályázat már elérte a célját.

A megnyitó végén Felföldi László püspöki helynök átadta a díjakat, majd Zsirosné Seres Judit, a pályázat ötletgazdája és kivitelezője „Spiritualitás a gyermekrajzokban” címmel tartott előadást a szülők, hitoktatók, felkészítő tanárok részére.

Öröm-Hír

Árnyékország – Könyvajánló angol életrajzi dráma (1993)

„Nem is értem egészen, hogy az emberek miért akarnak több embert megismerni, mint amennyivel igazán barátságot képesek kötni.” (C. S. Lewis)

Magyarországon Clive Staples Lewis neve elsősorban a keresztény olvasók körében ismert, pedig könyvei szerte a világban 40 millió példányban kelttek el.

C. S. Lewis 1898-ban született Észak-Írországbán. Az angol irodalom professzora Oxfordban, a legismertebb angol írók közé tartozik, gyerekmesék, fantasztikus és szép-irodalmi regények és keresztény hitvédő művek szerzője. Magyarul megjelent munkái többek között a Keresztény vagyok, A fájdalom, Az öröm vonzásában, Míg arcunk nem lesz, Csûrcsavar levelei.

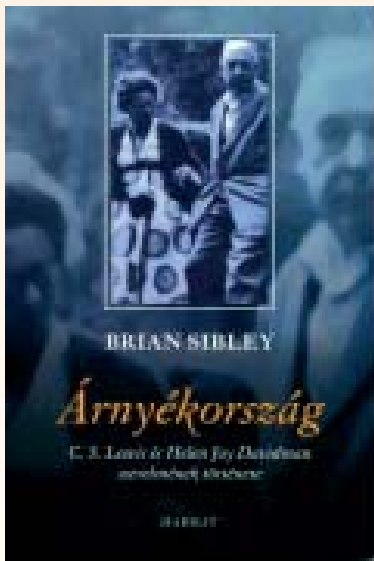
A megrögzött agglegény 58 éves korában vette feleségül Joyt, a zsidó származású, volt kommunista elvált asszonyt, aki részben Le-

wis könyveinek hatására lett keresztény. Joy rákos betegsége és halála miatt boldog házasságuk mindössze néhány rövid évig tartott. Az az ember, akinek könyvei millióknak segítettek hitbeli bizonyosságra jutni, a gyászban annyira megingott, hogy kétségbe vonta mindazt, amit korábban papírra vett.

1963-ban halt meg. Életéről Árnyékország címmel színdarab és film is készült.

Gondolataival az embert mélységben szólítja meg, az emberi lélekhez, a tudományhoz, filozófiához is ért. A felesége halála után hite romokban hevert, érzéseit, hatalmas kétségeit egy iskolásfüzet lapjaira írta le, majd azt is, hogyan talált vissza fokozatosan Istenhez. Rámutatott – legalábbis

számomra –, hogy a hit nem egy végső kikötő, hanem egy olyan partraszállás, amelyet újabb és újabb mélytengeri utak követnek.

Emléket állítanak a Westminster-apátságban a Narnia szerzőjének

Megtisztelő helyet kap november 22-én, pénteken a Westminster-apátságban Clive Staples Lewis, angol író – tájékoztat a Vatican Insider.

Halálának ötvenedik évfordulóján egy kőlapot helyeznek el az emlékére a Költők sarkában (Poet's Corner), ahol nagy angol költők (többek között William Shakespeare, Geoffrey Chaucer, John Keats, William Blake, Charles Dickens, T.S. Eliot) emlékműve, illetve sírja található.

Rowan Williams volt Canterbury érsek és Lewis unokája, Douglas Gresham avatják fel az emléktáblát. A Narnia krónikája szerzője hívő keresztény volt, aki nem csak irodalmi, de a keresztény hit mellett érvelő apologetikus munkáiról is ismert. Az emléklapra vésett idézet Lewis mély keresztény hitéről tesz tanúságot, a költőnek egy 1944-es konferencián elhangzott vallomását örökíti meg: „Hiszek a kereszténységben, amint hiszem, hogy felkel a nap. Nemcsak azért, mert látom, hanem azért is, mert belőle kiindulva látok minden egyebet.”

Magyar Kurír

Evangelizáló irodalom

József Attila istenes versei – amelyeket a múlt rendszer irodalomtörténete alig mert vagy akart felmutatni –, többféle tőből is fakadnak. A legszembetűnőbb forrása a szeretetvágy, vágy a megértés után. Keresek valakit című versében így ír: „*Tele vágyakkal zokog a lelkem, / szerető szívre sose leltem, / zokog a lelkem. // Keresek Valakit s nem tudom, ki az? / A percek robognak, tűnik a Tavasz, / s nem tudom, ki az. // Csüggedő szívvel loholok egyre, / Keresek valakit a Végtelenbe, / loholok egyre.*” Még világosabb a Keserű nekifohászokdás: „*Szeress nagyon, hogyan, tudod Te jól azt, / mint Nap havat, amit magába olvaszt. // Vagy üss agyon hát, csak törődj velem / s én nem kérdelem, hogy nincs-e kegyelem.*”

Istenélménye a szerelmi költészetében is felsejlik, de a gyermekded hang földi hasonlatai teszik igazán meggyőzővé. (Istenem): „*Dolgaim elől rejtegetlek, / Istenem, én nagyon szeretlek / Ha rikkancs volna mesterséged, / segítenék kiabálni néked. /.../ Ha csősz*

József Attila: ISTENEM

Dolgaim elől rejtegetlek,
Istenem, én nagyon szeretlek.
Ha rikkancs volna mesterséged,
segítenék kiabálni néked.

Hogyha meg szántóvető lennél,
segítenék akkor is mindennél.
A lovaiddat is szeretném
és szépen, okosan vezetném.

Vagy inkább ekeszarvat fogva
szántanék én is nyomodba,
a szikre figyelnék, hogy ottan
a vasat még mélyebben nyomjam.

Ha csősz volnál, hogy óvd a sarjat
én zavarnám a fele varjat.
S bármi efféle volna munkád,
velem azt soha meg nem unnád.

Ha nevetnél, én is örülnék,
vacsora után melléd ülnék,
pipámat egy kicsit elkérnéd
s én hosszan, mindent elbeszelnék.

volnál, hogy óvd a sarjat, / én zavarnám a fele varjat. / S bármi efféle volna munkád, / velem azt soha meg nem unnád.” A csendes esti zsoltárban és a Két Isten című verseiben az odahagyatkozás lírai szavai szólnak.

Az utolsó korszak Isten-verseit az Istenbe való „*kapaszkodás*” jellemzi, a fuldokló lihegése az eltűnt utolsó fénysugár felé. „*Nem emel már föl senki sem, / belenehezültem a sárba. / Fogadj fiadnak, istenem, / hogy ne legyek kegyetlen árva. /.../ Intsd meg mind, kiket szeretek, / hogy legyenek jobb szívvel hozzám. / Vizsgáld meg az én ügyemet, / mielőtt magam feláldoznám.*” – írja a Nem emel fel című versében.

* * *

És folytathatnánk a sort a tragikus sorsú Radnóti Miklóssal, akit feleségével, Fannival együtt Sík Sándor, a piarista paptanár keresztelt meg, felidézve most az ő nagy evangelizáló verversorait a Hiszek című versből: „*hiszek és hitem súlyos és kemény / Nem tündetan, nem pillevélemény. / Nincs benne így-úgy, bárcsak és talán, / Igen és nem, ke-reken, magyarán. / Hiszem és vallom, szeretem és élem, / Amit az Egyház hinni ad élébelem...*”

Mécs László a fehéren és kéken megjelentő Isten-harsonás, a XX. század társadalmi-szociális bajait bátran világba kiáltó ugyan-csak papköltője.

És zárjuk irodalmi áttekintésünket a protestáns Reményik Sándor Kegyelem című versével. Amikor sok-sok erőlködés, emberi kínlódás után semmi sem akar sikerülni. „*S akkor – magától – megnyílik az ég, / Mely nem tárult ki átokra, imára, / Erő, akarat, kétségbeesés, / Bűnbánat – hasztalanul ostromolták. / Akkor megnyílik magától az ég /.../ Akkor – magától – szűnik a vihar, / Akkor – magától – minden elcsitul, / Akkor – magától – éled a remény, / Álomfájdnak minden aranyágán / Csak úgy magától – friss gyümölcs terem. / Ez a magától: ez a Kegyelem.*”

Őszintén kívánom, hogy az evangelizáló irodalom kegyelmi erejével ki-ki megfogalmazhassa válaszokat, amint azt a saját életében is megtapasztalja, a kételyt és a bizonyosságot, a keresés nyugtalanságát és a hazatérés örömét, a rútságot és a szépséget, a gonoszságot és a jóságot – amint azt Pilinszki János Örökkön-örökké... című verse is sugallja.

Dr. Csermely Tibor

Égi behívót kapott a Csend költője

Lupsa Józsefné, a kótaji általános iskola nyugalmazott tanítónője, akit L. Gál Mária néven ismertek meg a kortárs irodalom iránt érdeklődők, befejezte földi pályafutását. Pedagógus volt, a szó legne-mesebb értelmében, és költő, aki a csendben megszülető verseivel igyekezett szebbé tenni a világot. Valemennyi vers-kötetében úgy születtek a lírai alkotások, hogy vagy alkotói feltételnek fogadta el a csendet, vagy a csenddel jámborul hadakozva segítette világra a verseket.

Az ember hajlamos arra, hogy a csendet a magány szinonimájának tekintse. Kötetei azonban jócskán rációfoltak erre. Ahogy a verseket olvassuk, egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a csend nemcsak a magány terméke, nemcsak az egyedül-lét „*velejárója*”, az egyéni elmélkedés és visszaemlékezés közege, a jövő tervezésének belső tartaléka, hanem a csend az érzelmek kifejezésének szép lírai eszköze is, és meggyőzően tárja fel mély-séges hitét, érzéseit, örömeit, bánatait, terveit, az övéihez fűződő szeretetét, az Isten alkotta világ természeti szépségeit.

A hatodik, utolsó kötetét Csenddé olvadok címmel adta a kezünkbe. Halála előtt tíz nappal mutattuk be azt a lelkes irodalombarát közönségnek szülőfalujában, Kótajban. Félelem nélkül beszélt az elmúlásról, hiszen mindig maga mellett érezte Valaki segítségét. A világ dolgaival szemben éberségre biztatott és a béke megőrzésére sarkallt. Csenddé olvadó lényé mára fizikai valósággá lett. Saját kötetein túl rendszeresen szerepelt irodalmi antológiákban, számos díjat, elismerést kapott. Mindig ott volt a Beszenyei Társaság rendezvényein, és publikált a Pedagógusok Arcképcsarnokában olyan nevelőkről, akik őt is tanították, vagy kollégái voltak. Sokan szerették és ő is sokakat szeretett.

Utolsó kötetének címadó versében írta: „*A csend zenéje csendben csendül bennem / alkonyati égen halk dallammá lennem. / Vagy már nem is élek, vagy már nem is vagyok, / talán lassan így én is csenddé olvadok.*” Legyen tiéd, Mária, az óhajtott béke csendje, nyugodj békében!

Dr. Csermely Tibor

Isten szolgája közbenjárásáért imádkoztak

Bálint Sándor közbenjárásáért imádkoztak annak a gyermeknek az egészségért és a megszületéséért, akiért 90 napon keresztül küzdöttek a DEOEC orvosai.

A közbenjáró imát **prof. Dr. Fülesdi Béla**, a Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrumának elnöke, az Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Tanszék vezetője jelentette be a debreceni Szent József Gimnáziumban azon az előadáson,

amelyet dr. Barna Gábor tanszékvezető, egyetemi tanár, néprajzkutató (Szegedi Tudományegyetem) tartott a boldoggá avatás előtt álló Bálint Sándor kiváló néprajztudósról.

Az előadást **Bosák Nándor** debrecen-nyíregyházi püspök nyitotta meg. A főpásztor elmondta: a boldoggá avatás olyan egyházi gyakorlat, amellyel az Egyház hívei az egyes emberek életművét értékelik, és annak üzenetét vizsgálják. A boldog az Egyház hite szerint azt jelenti, hogy hisszük azt, hogy a személy életével elnyerte az üdvösséget, vagyis a mennyországba jutott. Bálint Sándor életútja útmutatást és példát adhat az élőknek a különböző élethelyzetekre az emberségnek és a szeretetnek rendkívüli példájával.

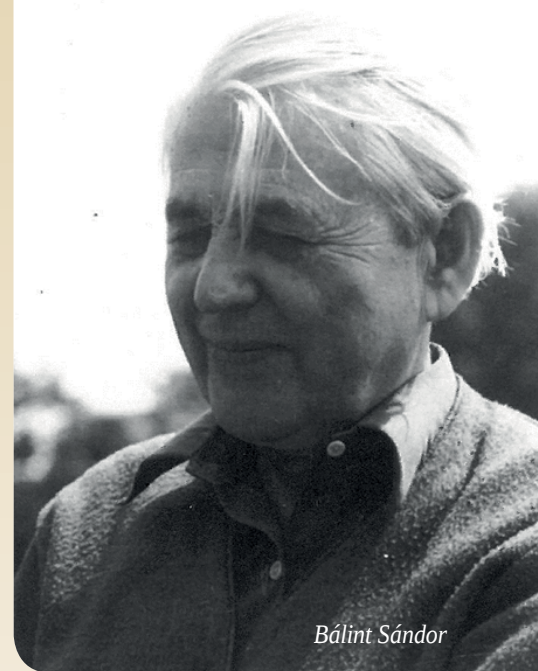
Barna Gábor történész a boldoggá avatási folyamatról tájékoztatta a jelenlévőket. Bálint Sándor néprajztudós (1904-1980) vértelen vértanúja volt az 50-70-es éveknek, már életében is nagy tisztelet övezte. 1995 nyarán a rokonai, kollégái, barátai ismerősei által írt több ezer levelet, magnófelvételeket adtak át dr. Gyulay Endrének, a Szeged-Csanádi Egyházmegye akkori püspökének, aki ezek alapján azt tapasztalta, hogy a szegedi néprajztudós élete az egész magyar társadalom számára példa lehet, így elindította Bálint Sándor boldoggá avatási eljárását. 2005-ben fejeződött be a folyamat egyházmegyei szakasza, és akkor a püspök Ruppert

Józsefet nevezte ki a boldoggá avatási eljárás posztulátorának, vagyis kérelmezőjének. Az összegyűjtött anyagokat 2007-ben küldték el a Szentszékeknek, ahol 2012-ben készült el az úgynevezett Pozíció, és ezzel egy újabb állomásához érkezett a Bálint Sándor boldoggá avatási eljárása. Ez a szakértői vélemény Bálint Sándor életszentségéről nyilatkozott, miszerint a néprajztudós élete, működése méltó a boldoggá avatási eljárásra.

Bálint Sándor életének több üzenete is van a mai kor embere számára. Barna Gábor többek között emlékeztetett arra is, hogy Bálint Sándor elvált volt, felesége elhagyta, majd feleségének mástól született gyermeke. A néprajztudós a szeretet rendkívüli példáját állítja elének azzal, hogy később a súlyosan beteg feleségét magához vette, ápolta és eltemette, valamint gyermekét nevére vette és évtizedeken keresztül támogatta. Egyik tanítványának írt levelében úgy fogalmazott, hogy szeretetből nem hagyhatta magukra őket.

Most a boldoggá avatásért kell imádkozni, tette hozzá a professor. Számos imameghallgatás hozzájárulhat a boldoggá avatáshoz, de szükséges egy orvosilag is igazolt csodás gyógyulás – fogalmazott.

Az aghalottként három hónapig kórházban kezelt édesanya méhéből a gyermekét császármetszéssel segítették a napvilágra 2013 nyarán, amely után az édesanya szervdonorként még négy ember életét is megmentette. A gyermek megszületését csodaként emlegetik az egész világon. Prof. dr. Fülesdi Béla és felesége, dr. Molnár Csilla egyetemi docens, aneszteziológus-intenzív terápiás orvos, az Idegsebészeti Intenzív Osztály vezetője a gyermek megszületése előtt megkértek egy plébániai közösséget, hogy imádkozzanak a gyermekért. A település plébánosa a boldoggá avatás előtt álló Bálint Sándor közbenjárását kérte és elmondta, mivel Bálint Sándornak nem volt gyermeke, ezért imáikban kérik őt, hogy fogadja örökbe a születendő gyermeket. Közel egy hónapon keresztül, a gyermek egészségének legkritikusabb időszakában szentmiséken, ima kilenceddel fohászokdtak Bálint Sándorhoz a gyermek életben maradásáért és az édesanyja lelki üdvösségéért. A

Bálint Sándor

közbenjáró imához mintegy nyolc településen és a Mária Rádióon keresztül is csatlakoztak hívek. Az édesanya szervdonorként még négy ember életét is megmentette. Dr. Molnár Csilla egyetemi docenstől megtudtuk, hogy mind a négy ember szervezete befogadta az új szervert. A megszületett gyermek 2013 őszén került haza egészségesen a családja körébe.

Prof. dr. Fülesdi Béla felvette a kapcsolatot a szegedi egyházmegyével is, és Bálint Sándor boldoggá avatási eljárásához mint imameghallgatást jelentette be az esetet.

Az előadás során Barna Gábor professzor egy kisfilmet vetített le Bálint Sándor életéről, amelyben papok, valamint rokonai, családtagok is megszólalnak.

A film 2012-ben készült és a Duna Televízióon volt látható.

A film megtekinthető: www.dnyem.hu

Kovács Ágnes

Ima Istenben boldogult Bálint Sándor pártfogásáért

Te, aki annyira ismerted az emberi gondokat és nehézségeket és oly sokszor győzedelmeskedtél Isten erejével a világ csábító kísértései felett, aki az emberek hálátlansága ellenére is az Úr segítségével mindenkinek szeretetet tudtál viszonzásul nyújtani, járj közbe jelen gondjaim miatt az Úrnál és kérd őt, hogy a te közbenjárásodra hallgassa meg kérésemet, és adja meg a kért kegyelmeket. Tudjuk, hogy az Úr szívesen veszi, hűséges szolgáinak könyörgését és teljesíti azokat, ha a kérőnek is lelki javaira válik, járj közbe értünk Istenünk színe előtt, hogy a jelen gondjaink az ő akarata szerint oldódjanak meg. Ámen.

(Az imameghallgatásokat a következő címre szíveskedjenek jelezni: Egyházmegyei Hivatal, 6720 Szeged Pf. 178.)

Ünnepeltek a Szent Erzsébet otthon lakói

A debreceni Szent Erzsébet Otthon 10. születésnapját ünnepelte 2013. október 8-án, Magyarok Nagyasszonya ünnepén az intézmény lakói, dolgozói, hozzátartozók társintézmények vezetői körében. Az évfordulón Bosák Nándor debrecenyi regyházi püspök hálaadó szentmisét mutatott be, ahol jelen voltak az elmúlt tíz év alatt az intézmény kápolnájában szolgálatot teljesítő lelkipásztorok is.

Fekete Ferenc Péter, az otthon igazgatója köszöntő beszédében elhunyt Petrik Jánosra, az intézmény korábbi igazgatójára emlékezett, aki kezdettől fogva hatalmas munkabírással alakította ki a Szent Erzsébet Otthon jelenlegi arculatát, és haláláig, több mint 7 évig, második otthonának tekintette azt. Petrik János hitoktató, akolitus az otthon életét számtalan képzéssel is gazdagította, hogy minél szélesebb körű szolgálatot nyújtson a rábízott idős embereknek.

Ezután az igazgató megköszönte a dolgozók elkötelezett szolgálatát és köszönetet mondott az otthon lakóinak is, akik idős

koruknál fogva gondoskodásra tanítják embertársaikat.

Bosák Nándor főpásztor a szentmise homíliájában kiemelte, a Magyarok Nagyasszonya ünnep, hasonlóan a többi Mária-ünnephez, a Szűzanya hivatására irányítja a figyelmet. A Nagyasszony kifejezés hangsúlyozza, hogy a Szűzanya a magyarok királynője, hiszen István király halála előtt az országot Mária oltalmába ajánlotta.

Mária nemcsak királynő, hanem gondoskodó, gyermekéért aggódó égi édesanyánk is. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta...” (Jn 3,16). Isten ehhez Máriát választotta ki, hogy Ő legyen az emberek között az első, aki befogadja a Teremtőt. A keresztre feszített Jézus utolsó szavaiban Máriát a krisztuskövető emberek édesanyjává tette, a hűséges János tanítvány által pedig az emberiséget Mária gyermekévé.

10 év alatt a Szent Erzsébet Otthont a lakók és a dolgozók hite, szeretete tette igazi családiás, meghitt otthonná. A főpásztor kérte, hogy továbbra is ebben a

Fotó: Fodor András plébános

H. M. R.:

A karácsonyi ajtó

Emlékszem, rég volt. A bezárt ajtót hosszú esteken remegve lestem. Vártam nyílását azon a sok-sok felejthetetlen szép, gyermekkori karácsonyesten.

Kipirult arccal, dobogó szívvel, úgy vártam, mikor fordul a zárja, mikor tárul fel, mikor ragyog fel a titkok fája.

Ó, hogy csábított minden kis ága!

Rég volt... azóta évek repültek, és messziről int már az öregség, s azt veszem észre, felnőtt, vén gyerek, – ez már nem emlékszem, – a karácsonyi ajtót lestem még!

Ó, de már többet tudok azóta! Gazdagabb titkok hívnak és várnak! Ragyogóbb minden karácsonyfánál, mit a szem nem láthat országában a dicső Királynak!

Tudom, az ajtó egyszer kitarul. S jöhetnek gondok vagy szenvedések, ez ad most nékem derűt, nyugalmat, hogy ott az élet az ajtó mögött... s már küszöbén élek!

A szöveg eredete a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár – a magyar nyelvű keresztény irodalom tárháza.

szellemben, Máriát követő lelkiülettel folytatódjon a munka az intézményben.

Az évfordulóra „Tőled tanultam, mindig velem vagy” címmel rajzkiállítást hirdetett meg az intézmény négy korosztályban, amelyben a gyermekek idősebb családtagjaik iránti érzéseiket fejezték ki. A beérkezett alkotások közül az 5–8. osztályos kategóriában első helyezett lett Almási Bernadett, a pocsaji Lorántffy Zsuzsanna Általános Iskola 8. osztályos tanulója.

Az ünnepségen közreműködött a Debreceni Kodály Kórus.

Kovács Ágnes

„Civil a pályán” Szent Imre ünnepén

„Civilek a nemzetért” címmel a keresztény civil szervezetek összefogásának jelentőségére irányult a figyelem 2013. november 8-án a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola, Kollégium, Óvoda és Alapfokú Művészeti Iskolában, az intézmény védőszentjének ünnepén és egyben az intézmény fennállásának 20. évfordulóján.

A tanárokkal, diákokkal, meghívott politikusokkal, vendégekkel együtt ünnepeltek a határon túli testvériskolák is, a munkácsi Szent István Líceum, a szatmárnémeti Hám János Római Katolikus Teológiai Líceum képviselői, a partneriskoláik képviselőjében a kárpátaljai, viski Kölcsey Ferenc 2. sz. Középiszkola és a karácsválvi Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum tanárai, valamint a határon túli civil szervezetek vezetői, képviselői.

A jeles napon Bosák Nándor megyéspüspök ünnepi szentmisét mutatott be az intézmény kápolnájában. A szentbeszédben Csordás Gábor püspöki titkár Szent Imre herceg hitét állította példaként a diákok elé. Elmondta, hogy Szent Imre, aki a legjobb tanítókkal körülvéve a politikai életet is megízlelte, mélyen vallásos volt. A hite indította az „Aranyifjút” arra, hogy lemondjon az élet, a házaselet örömeiről. A hit beláttatta a herceggel azt, hogy a gazdagság nem forrása a boldogságnak. Szent Imrének a hit tisztánlátást kölcsönzött, így tudta azt, hogy az életében a legfontosabb, hogy megtalálja, mit vár tőle az Isten.

A 20 éves intézményt köszöntötte többek között Belánszky-Demkó Zsolt főosztályvezető, dr. Vinnai Győző megyei kormány megbízott, dr. Kovács Ferenc, Nyíregyháza polgármestere, Seszták Oszkár, a Megyei Közgyűlés elnöke.

Megyesi Mária az iskola igazgatója köszöntő beszédében bemutatta

a gimnáziumhoz kötődő, két felnőtt civil szervezetet, a 20 évvel ezelőtt szülők, tanárok elhatározásából létrejött Szent Imre Katolikus Alapítvány és a Szent Imre Katolikus Szülők Egyesületének tevékenységét.

Az igazgató a diákoknak elmondta, fontos célkitűzésük, hogy képet kapjanak arról, mit jelent civilként, civil szervezetben tevékenykedni. Ha valaki minden egyéni érdek nélkül feladatokat vállal, egy nagyon fontos lépést tesz meg, nemet mond az énközpontúságra, és a szolgálat útjára lép. Majd kifejtette, hogy ha egy civil szervezet alapvető tevékenysége az iskolák közegeiben a nevelés segítésére irányul, azt mondhatjuk, kétszeresen hatékony, mintegy újjá is szüli önmagát, hiszen áldásos tevékenységének hasznélvezői elsősorban a diákok.

Ifjú civilek

A nap során bemutatkoztak az iskola ifjúsági szervezetei, az 50 tagot számláló Rákóczi Szövetség Szent Imre Középiszkolai Ifjúsági Szervezete és az 58 fős cserkészcsapat.

Ezen túl a jubileumi ünnepségen megalakult a gimnázium tanulóiból a KÉSZ Nyíregyházi csoportjának Ifjúsági Tagozata is. 21 fő diákot fogad sorai közé a helyi szervezet.

Dr. Osztie Zoltán, a KÉSZ, az ország legnagyobb ökumenikus civil szervezetének elnöke örömmel üdvözölte a szervezet legfiatalabb tagjait. Zoltán atya az országban egyedülálló kezdeményezésnek tekinti az ifjúsági tagozat megalakulását, majd hozzátette, régi vágya a szervezetnek, hogy ifjúsági csoportot hozzon létre.

Ezután Csáky Csongor, a Rákóczi Szövetség főtábornoka, csatlakozva a helyi Rákóczi Szövetség bemutatkozásához, elmondta, hogy 1989-ben, közvetlenül a rendszerváltás hajnalán, létrejött szervezetet olyan emberek alapították, akik fontosnak tartották, hogy a határon túli magyarságot összefogják, erősítsék és fenntartsák a magyarságtudatukat. Ma már több mint 19 000 taggal 370 településen működnek helyi szervezetek, köztük mintegy 180 középiskolai intézményben.

Budai Barnabás evangélikus lelkész, a Magyar Cserkészszövetség elnöke, a cserkészlet közösségre való hatását emelte ki. Az önkéntes, politikamentes, vallásos ifjúsági mozgalomban az összetartó erő a lélekkel, erővel teli közösség, ahol szinte észrevétlenül dolgozik a Szentlélek. Majd hozzátette, hogy a közösség az a hely, amely akkor működik, ha mindenki hozzáad valamit.

Az ünnepi nap során a határon túli testvérintézmények, partnerintézmények diákjai az iskola vendégeként megtekintették Nyíregyháza nevezetességeit és ismerkedtek a város kultúrájával.

Kovács Ágnes

„Mikor Csíkba elindultam..”

Csillagtúrák nemzeti örökségünk nyomában

A Szent Imre Katolikus Gimnázium tanterülete fennállásának 20 éve alatt mindig is fontosnak tartotta, hogy diákjai úgy kerüljenek ki úgy az intézmény falai közül, hogy megismernek a határon túli magyarság életét, kultúráját. Ezért a diákság számára többek között a Rákóczi Szövetség ifjúsági szervezete, a cserkészlet és a most formálódó KÉSZ ifjúsági csoport keretében szorgalmazták – a Határtalanul! pályázat segítségével is – a határon túli testvériskoláink ifjúságával való találkozásokat (munkácsi Szent István Líceum, szatmárnémeti Hám János Római Katolikus Teológiai Líceum). Ennek keretében a 11.a osztályos diákok együtt munkálkodhattak a csíkszentmártoni Tivai Nagy Imre Líceum diákjaival azért, hogy felfedezhessék szűkebb pátriájuk értékeinek hasonlóságát és különbözőségét.

Az utazás programját a kolozsvári Szent Mihály-templomban szentmisével kezdték szeptember 8-án. Majd a csíkszentmártoni templom közösségének adtak át ajándékokat. Csíkszeredán Makovecz Imre Millenniumi templomában az organikus építészet jegyeit tanulmányozták.

Csíksomlyón a kegytemplomban Mária közbenjárását kérve magukért, szeretteikért hálatelt szívvel énekeltek az ott lévő magyar zarándokkal együtt. Velük közösen keresztutat végeztek a Jézus-hágón, s ennek erejéből merítve tették meg a Salvator-kápolnájig meredeken felvezető utat. Lenyűgözve álltak a csíkmenasági gótikus templomban is, de nagy érdeklődéssel várták az iskolájuk védőszentjének, Szent Imrének tiszteletére felszentelt templomot Gelencén, ahol a cserkészcsapatuk „szentjének”, Szent Lászlónak a legendáját is feleleveníthették a freskók segítségével. Itt adták át a helyi hittanos gyerekek számára a Magyar szentek-kirakójátékot.

Utazásuk során megkoszorúzták a Petőfi-emlékművet Fehéregyházán, a Siculicidium-emlékművet Madéfalván, a Gábor Áron-szobrot Kézdivásárhelyen, Márton Áron püspök emlékművét Csíkszentdomokoson, ahol elénekelték vendéglátóinkkal a magyar és a székely himnuszt.

A nyíregyházi iskola diákjai, nevelői a csíkszentmártoniak viszontlátogatásának legmeg-

hatóbb óráit október 19-23-án a sátoraljaújhelyi Magyar Kálvárián élték meg, ahol a magyarság bűneiért engesztelve végeztek keresztutat. A Kálvária a trianoni békediktátum következményeként elcsatolt városoknak állít emléket. Csíkszereda stációját koszorúzták meg vendégeikkel, az országzászlónál felépített kápolna előtt pedig az egyik csíkszentmártoni diák elszavalta Reményik Sándor: Béke című versét. A sárospataki vár kitűnő akusztikájú lovagtermében a magyar szentekhez fordultak közbenjárásért, a vártemplom előtt Szent Erzsébet szobrát koszorúzták meg.

Szent László nyomában jártak a laskodi református templomban, rácsodálkoztak a nyolcvan év fölötti idegenvezető néni szavai-ból sugárzó tiszta hitre és erkölcsi tartásra a tákosi „mezitlábas Notre Dame”-ban, majd elmerengtek a gonosz mesterkedésein a tarpai református templom freskóján.

A máriapócsi kegytemplomban Mária-éneket énekeltek és megismerkedtek a kegytemplom történetével.

A nyírbátori minorita templomban Babály András atya fogadta a diákokat. A csodálatos Krucsay-oltáron, a keresztút állomásait szemlélhették. Számos felemelő élményben volt része a diákoknak az utazás során, melyek erősítették kereszténységünkbe, Istenbe vetett hitüket, nemzeti összetartozásukat.

Sajtóiroda –

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A debreceni **szent József Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium felvételi időpontjai**, illetve projekt napja a 2014/2015-ös tanévre

Központi írásbeli – a 9. évfolyamra – vizsga ideje: 2014. január 18-án, szombaton 10:00 órától

Szóbeli meghallgatás – 6 és 4 évfolyamos általános, 4 évfolyamos sporttagozatos (labdarúgás és jégkorong specializáció), 5 évfolyamos nyelvi előkészítő, valamint informatikai szakmacsoportos szakközépiskolai képzés – ideje: 2014. február 18-án, kedden 13:00 órától

Pótfelvételi: 2014. február 21-én, pénteken és február 25-én, kedden.

Projekt nap: 2014. január 25-én, szombaton. *Kollégiumot minden jelentkezőnek biztosítunk, lányokat is várunk!*

Kollégiumi kápolnát szentelt fel Bosák Nándor főpásztor Debrecenben

„Kiválasztottam ugyanis, és szentté tettem ezt a templomot, hogy benne legyen nevem mindörökkre, és ott is maradjon szemem és szívem mindenkor.” (2 Krón 7,16)

Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke 2013. október 9-én ünnepi szentmise keretében szentelte fel az újjáépített debreceni Szent László Katolikus Szakkollégium kápolnáját a szakkollégium munkatársai és diákjai körében.

A főpásztor homíliájában az elmélyült imára helyezte a hangsúlyt. Jónás példájáról elmélkedett, aki a megszabadulásáért imádkozott a cethal belsejében, valamint utalt az apostolok kérésére, vágyára, akik látva Jézust mélyen imádkozni, kérték őt, hogy tanítsa meg őket is imádkozni. A püspök atya arra kérte a diákokat, hogy az elcsendesedés vágya éljen a szívükben, amikor a kápolnába lépnek, és ott, állandó önvizsgálattal, ember-társi kapcsolataik átgondolásával haladjanak Istennel az igaz úton.

A szakkollégium kápolnájában hétfő esténtként kompletórium, befejező imaóra lesz, vasárnap este pedig szentmise, amelyen együtt vesznek részt a diákok és az ott dolgozók.

Sajtóiroda –

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Szent István oltalmába ajánlották a nyírbátori a katolikus gimnáziumot

A nyírbátori Báthory István Katolikus Gimnázium és Szakközépiskola védőszentjének ünnepén, 2013. október 18-án Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök megáldotta az iskola új zászlóját, valamint az erre az alkalomra készült, Szent István királyt ábrázoló tűzománc képet. Az alkotást Tabiné Jenei Erzsébet zománcművész készítette az intézmény művésztanára, Krivánik József alkotása alapján.

Rác Tiborné, az intézmény igazgatója ünnepi beszédében elmondta, másfél hónappal ezelőtt indították a tanévet egyházmegyei fenntartású iskolaként. Ez idő alatt

és erkölcsi tudás megszerzésére, testi-lelki fejlődésre és arra, hogy egy nagyobb közösséghez tartozzanak.

Az igazgató kiemelte, régi hagyomány, hogy egy iskolai közösség tagjai az ünnepeken összetartozásuk egyik szimbólumát, az iskolazászlót követik. Az iskola több erős szállal kötődik a nyírbátori római katolikus egyházközösséghez, s e kapcsolat szimbólumaként az új zászlót a római katolikus közösségtől kapták

lasztották az iskola védőszentjének Szent István királyt, mert példaértékű számukra, hogy a magyar király a kilátástalan helyzetben Máriának ajánlotta országát, népe sorsát Isten kezébe helyezte. A történelem bebizonyította, hogy az általa választott út szilárd. – Amíg hűek leszünk Szent István hitéhez, örökségéhez, addig a saját ösvényünkön is könnyebben haladunk végig – tette hozzá Rác Tiborné. Ezután az igazgató a Báthory István Katolikus Gimnázium és Szakközépiskolát e naptól Szent István oltalmába ajánlotta, és ünnepét hagyományaik sorába emelte.

„Munkánkra Szent István király, iskolánk védőszentjének közbenjárását kérve Isten áldását kérem” – fejezte be gondolatait az iskola vezetője.

Az ünnepséget az iskola tanulói vallási felekezetek szerint, tanáraikkal együtt a saját templomukban zárták le közös imával.

Kovács Ágnes

pozitív benyomások érték az iskola tanárait, diákjait, megtapasztalták, hogy az egyházi iskola befogad, lehetőséget kínál a szellemi

ajándékba. A zászlót Babály András, az egyházközösség plébánosa adta át az iskolának.

Az igazgató továbbá elmondta, azért vá-

Olasz focisuli, jégkorong Debrecen egyetlen műfüves pályáján a katolikus gimnáziumban

Igazi örömhírről számolhatunk be az Öröm-Hír hasábjain. A debreceni Szent József Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium diákjainak és tanárainak régi álma valósult meg, amikor 2013. december elején „lábra állt” az új műfüves pályánkat téli használatra is alkalmassá tevő légbefúvásos, fűthető sátor. Amikor 2007-ben intézményünk a mostani végleges épületébe költözött, akkor a tervek között szerepelt egy új tornaterem megépítése is. Pályázatok és külső támogatás hiányában azonban elma-

radt az építkezés. Az elmúlt időszakban az intézmény hátsó udvarán található betonpálya felújítása kiemelt figyelmet kapott, mert az idők során már balesetveszélyessé is vált.

Fodor András atya, mint a fenntartó képviselője, személyesen is támogatta a pálya felújításának ügyét, már a megvalósítás részleteiről, időpontjáról egyeztetünk, amikor a Debreceni Honvéd Olasz Focisuli képviselői, Hegedűs Gábor alapító és Hegedűs Tamás megkereste az intézmény vezetését azzal az együttműködési tervvel,

amelynek részeként egy korszerű, műfüves pálya felépítését vállalta. Így kapcsolódott össze egy civil kezdeményezés iskolánk terveivel, amelynek végeredményét sokáig élvezhetik a Szent Józsefes diákok, illetve az idelátogató vendégek. Az új lehetőségek az intézmény képzési palettáját is bővítik, mert akadémiai rendszerű – azaz a sportedzések a tanórák közé beiktatva, a tanrendbe illeszkedve folynak majd – új típusú sporttagozatos képzést indítunk. Természetesen az egyik szakág a labdarúgás lesz, de egy újabb együttműködés keretén belül a Debreceni Hoki Klub ifjúsági versenyzőinek is otthont adunk majd, így a jégkorong is választható lesz. Ebbe a sporttagozatba kapcsolódhatnak be majd azok a diákok is, akik más egyesületeknél edzenek, így az úszók, a vízilabdások is.

Dr. Bódis Zoltán igazgató

Szent Márton hetén ápolták a sváb hagyományokat Mátészalkán

A Széchenyi István Katolikus és Német Nemzetiségi Általános Iskolában 4. alkalommal szervezte meg novemberben a német nyelvi munkaközösség a Szent Márton hetet.

Az osztályok filmvetítésen vettek részt, Márton-kiflit sütöttek, ludas díszeket készítettek, gyöngyöt fűztek, elkészítették Márton köntösét, dekoratív tóklámpásokat faragtak, ízletes ropogós tepertőt sütöttek az iskola udvarán. A hangulat fokozására szolgált a libatáncoltató táncház illetve a ludas társasjáték, az ügyességi versenyek. A projektet egy honés népmiszereti kirándulással fejeztük be.

Az elkészült produktumokat német és magyar nyelven az iskola aulájában állítottuk ki.

A programokon az iskola minden dolgozója, diákok, szülők és nagyszülők is részt vettek. A gyerekek jobban megismerhették Szent Márton életét, bővíthették nyelvi szókincsüket, és egy tartalmas őszi hetet tölthettek együtt tanáraikkal, szüleikkel.

A hét záró rendezvénye a Német Fesztivál volt, melynek ünnepélyes kezdete egy magyar-német nyelvű szentmise volt a mátézsalkai Kossuth téri plébániatemplomban.

A fesztiválunkon jelen voltak a meghívott magyarországi és határon túli Német Nemzetiségi Önkormányzatok vezetői és tagjai, a helyi egyházi felekezetek képviselői, Máté-

szalka város képviselő-testületének tagjai, a fellépő művészeti csoportok vezetői és tagjai.

A vendégek között köszönthettük Tircsi Richárdot, az Emberi Erőforrások Minisztériumának Egyházi, Nemzetiségi és Civil Kapcsolatokért Felelős Államtitkárság osztályvezetőjét, Vilmos Istvánt a Megyei Német Nemzetiségi Önkormányzat elnökét, Heidelsperger István kanonok, esperes, plébános urat mint iskolánk fenntartójának képviselőjét, Hudák Magdolnát, a munkácsi Német Szövetség elnökét, Müller Jánost, a Nagykárolyi Német Fórum Elnökét és Konczi Vendel címzetes, nyugalmazott igazgató urat, a Mátészalkai Német Nemzetiségi Önkormányzat elnökét.

Dienes Béla, iskolánk igazgatója megnyitójában méltatta az esemény jelentőségét és ünnepi gondolataival köszöntötte a megjelenteket. A kulturális műsorban iskolánk német kéttannyelvű és német nemzetiségi oktatásban részesülő diákjai mutatták be táncos produkcióikat, majd a nagykárolyi, munkácsi vendégeink táncműsorának tapsoltunk.

Örültünk annak, hogy a mai rohanó világban időt tudunk szakítani arra, hogy egy

kellemes estét töltsünk együtt, hogy együtt ünnepeljünk, megteremtjük azt a hangulatot, amely a sváb hagyományok jellemzője.

Végh Beáta

Lelki fegyvereket kaptak a katonák Szent Márton ünnepén a debreceni templomban

A katonák védőszentje, Szent Márton ünnepén 2013. november 8-án a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár 24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóalj állománya, a debreceni Kossuth laktanyából november 8-án, pénteken délelőtt a debreceni Megtestesülés-templomban ünnepelte Szent Márton, a felderítő katonák védőszentjének ünnepét.

A mintegy 150 fős zászlóalj katonai zenekar kíséretében vonult át a debreceni Kossuth laktanyából a helyőrségi templomba, ahol a katonák fogadták Felföldi László püspöki helynök áldását.

Szentesi Csaba őrnagy, tábori lelkész, görögkatolikus parókus nyitotta meg az ünnepséget, majd Felföldi László atya Szent Pál vértetének példáját, a lelki fegyvereket állította a katonák elé. Pál apostol korának római katonai fegyvertárát alkalmazza mondaniva-

lójának értelmezéséhez az Efezusiakhoz írt levelében (Ef 6, 10-20). Ezután áldást adott az állományra, majd Berta Tibor ezredes, a HM Katolikus Tábori Püspökség általános helynöke köszöntötte a felderítő zászlóalj állományát és ajándékot adott át minden katonának.

Rédei Róbert alezredes kezdeményezésére négy éve vonulnak a katonák Szent Márton napján papi áldásra a debreceni Megtestesülés-templomba, amely 2011. augusztus 31-től helyőrségi templom is, ekkor született erről együttműködési megállapodás a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye és a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár között. Ennek alapján a lövészdandár és családjai részére a folyamatos lelki gondozás, előadások, vallási rendezvények, szentmisék bemutatására liturgikus helyszíneként szolgál a debreceni templom. Szentesi Csaba őrnagy tábori lelkész, mint a Honvédelmi Minisztéri-

um Katolikus Tábori Lelkészi Szolgálat tagja több mint 10 éve tart vasárnaponként szent liturgiát a hívek és a jelen lévő katonák, katonacsaládok részére. Ezen kívül minden nap a laktanyában tartózkodik. Hétfőnként imaórát is tartanak az ebéddő egy részében, az ünnepélyes adventi gyertyagyújtás is erre az időre esik. Csaba atya fontosnak tartja a tábori lelkészi szolgálatot, a pap személyes jelenlétét a katonák között. Ezt azok a katonák is igénylik, akik nem tartoznak egyetlen felekezethez sem. Külszolgálati misszióra is elkíséri őket, ha parancsot kap. Csaba atya már két alkalommal töltött el egy-egy fél évet a katonákkal Koszovóban, ahol kiemelten fontosak a beszélgetések. De mint ahogyan mondta, ő elsősorban pap és utána katona, feladata az evangélium hirdetése nemcsak a szavaival, hanem tetteivel, viselkedésével is.

Kovács Ágnes

46 csapatban közel 460 gyerek vetélkedett

Debrecen

Kisvárd

Mátészalka

Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök nyitotta meg a „20 éves a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye” című hittanversenyt 2013. november 9-én Debrecenben, a Szent József Gimnázium dísztermében. A vetélkedőt az egyházmegye négy nagyobb városában: Debrecenben és Nyíregyházán november 9-én, Kisvárdán és Mátészalkán pedig november 16-án rendezték meg az egyházmegye oktatási intézményeiben tanuló mintegy 400 hittanos gyermek részvételével.

A főpásztor megnyitó gondolataiban a Hit évének közeli befejezésére utalva elmondta: az év során a hittanórákon azokra a hitigazságokra irányult a diákok figyelmé, amelyek, ha tuatosultak bennük, segítségükre vannak az életükben. A főpásztor hozzátette, a hittanverseny nemcsak egy vetélkedő, hanem játékos együttléte azon közösségeknek, csapatoknak, amelyek a gyermekek tanúságot tehetnek a világnak hitükről, valamint képet kaphatnak arról, hogy hol tartanak vallásos ismereteikben. Ezután bátorította őket arra, hogy minél több ismeretet szerezzenek a katolikus egyházról, a hit igazságairól és arról a közösségről, ahová tartoznak, amelyben a vallásos életüket élik.

A négy helyszínen megtartott hittanverseny alap gondolata a Hit éve, valamint az egyházmegye 20. évfordulója volt, amelyen összesen 46 csapatban közel 460 gyerek vett részt hitoktatóikkal papokkal együtt.

Mindenhol központilag magadott 10 feladatból álló feladatlapot töltöttek ki, amelyek megoldása részletekbe menő, széles körű

bibliai ismeretet feltételezett. A számtalan kérdés megválaszolásához tudni kellett a jubileumát ünneplő egyházmegye alapításának körülményeit, történelmét, Bosák Nándor püspök atyának, az egyházmegye első püspökének a jelmondatát, a püspökszentelés dátumát, az utolsó három pápa gondolatait, jellegzetes mondatait kellett felismerniük, és nem utolsósorban felidéztek a Hit éve imádság szavait, értelmezték a Hit éve logó ábrázolását, annak hiányos rajzát kiegészítették.

Ezután izgalmas akadályversenyek színesítették a napot, amelyek már helyi jellegzetességeket is mutattak, mind a négy helyszínen más-más feladatokkal tarkítva.

A hittanverseny meghatározó eleme a Képmás Zenekar Csillagszámláló című koncertje volt. A zenekar az esemény címadó dalát kifejezetten erre az alkalomra írta, amelyben Ábrahámnak, a hit emberének történetét dolgozták fel.

Öröm-Hír

Nyíregyháza

Csillagszámláló

A versenyhez szorosan kapcsolódott a Képmás Zenekar „Csillagszámláló” című koncertje, mely tulajdonképpen kiindulópontja volt a 4 helyszínen tervezett hittanos nap létrejöttének. A koncert címadó dalát, mely egyben a hittanverseny címadója is lett, külön erre az alkalomra, illetve a Katolikus Egyházban meghirdetett Hit Éve kapcsán készítette Tamaskovics „Bobek” Róbert szövegíró és Bolega László zeneszerző.

A zenekar életében mindemellett egy másik fontos aprópó is közrejátszott, hogy ez a rendhagyó gyermekkoncert-sorozat létrejöjjön. Bolega László és Kardos György a Képmás alapítói kerekén 10 éve muzsikálnak együtt, így ez a koncert az ő közös kezdeteiket is megidézi. A repertoárban olyan keresztény könnyűzenei gyerek- és ifjúsági dalok szerepelnek, amelyeket a közös munkálkodásuk kezdetén játszottak, még mielőtt megalapították volna a Képmást. Ezeket a szívükhöz közel álló dalokat újra hangszerelték, hogy a mai kor gyermekének és ifjúságának is érthetőek legyenek azok az értékek, amelyeket ezek a szerzemények képviselnek.

Egyébként ebben az esztendőben folyamatosan készülnek a zenekar első CD-jének stúdiófelvételei. Az alapos szakmai körültekintéssel formálódó anyagot a zenekar eddigi stílusáról elmondható színes zenei világ jellemzi. A fotón a három állandó zenekari tag mellett a 2013-as esztendőben közreműködő stáb tagjai láthatók: Halhóber Gábor, Bolega László, Kardos György, Jánvári György, Bilisánszki Bianka, Oláh Gréta, Kristóf Ágnes, Tar Nikolett.

Öröm-Hír

Egy beöltözés margójára

Egy átlagos ember életében számos fontos esemény található: a ballagás, az első randi, az eljegyzés, az esküvő és így tovább. A papságra készülőknel is megvannak ezek a pillanatok. Az eljegyzés a diakónusszenteléshez, az esküvő a papszenteléshez, az első randi pedig a beöltözéshez hasonlít.

Velem is ez történt meg november 23-án este az Egri Érseki Papnevelő Intézet kápolnijában. Életemben először ölthettem magamra a Krisztust jelképező reverendát. Érdekes pillanat volt, átfutott az agyamon, hogy 16 évet vártam erre, hiszen már kisgyermek korom óta felébredt bennem a hivatás gondolata.

A reverenda felöltését hosszú készület előzte meg: a ruhapróbák szeptember óta, a lázas készülődés az ünneppel kapcsolatban, valamint az egyhetes lelkigyakorlat a szemináriumban. Végre elérkezett a nap, november 23-a, amikor is a szentmise keretében Buda Péter szemináriumi rektor atya megáldotta a 3 másodéves társam reverendáját és az enyémet, majd a Magnificat dallamára jó barátaink, újdonsült „keresztapáink” feladták ránk ezt a ruhát.

A szentmise végén a szemináriumba érkezett 4 új testvér pedig a hivatásukra emlékeztető keresztet és egy rózsafüzért kapott emlékül az előljáráságtól.

A közös ünneplés beszédekkel, jókívánásokkal, fotózással és vacsorával zárult.

Krisztus Király vasárnapjának előestéje tehát óriási élmény marad számomra mindörökké. Hiszen ezen a napon vehettem le a régi embert, és ölthettem magamra az újat. Valahogy nagyon találóan fejezi ki ezt Ezekiel próféta: „Új szívet adok nektek és új lelket oltok belétek” (Ez 36, 26).

Ettől a naptól kezdve én is beszálltam a „sötét ruhások” táborába. A reverenda valóban jel a világban: az emberek néha furcsállóan, néha meglepődve, néha értetlenkedve, néha csodálva tekintenek a viselőjére. Ezzel megküzd mindannyiunk, aki már hordja „Krisztus ezen fegyverzetét”. A harc pedig egyedül nem lehet eredményes, nekünk is szükségünk van támogatókra, éppen ezért kérem mindenki imáját az összes papra, kispapra, hogy ez a beöltözés, ez az első randi, örökké tartson, a sírig.

Németh István

Tantermekkel bővítették az iskolát

Ezt olvashatták a meghívottak és a résztvevők a mátészalkai Széchenyi István Katolikus és Német Nemzetiségi Általános Iskola ünnepelőbe öltöztetett aulájában. Ünnepelőbe öltöztek a diákok, a szülők, pedagógusok, az iskolalelkészek is.

Az első adventi gyertya meggyújtásához kapcsolták az intézmény tetőterének megáldását és majdani birtokba vételét, amely 2014. január 1-én esedékes. Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke ünnepi szentmise keretében áldotta meg az épületrészt, a tetőteret, amely 5 teremmel bővült.

A püspök atya áldása elsősorban a gyermekeknek, a családoknak szólt: a tudás megszerzésének materiális megújítását és fejlesztését örömmel segítő fenntartó örömét

hirdette, másodsorban pedig megköszönte a pedagógusok és lelkészek áldozatkész fáradozását, a lelkek szépítését és építését a segítő kezek és szívek adni akarását és tudását.

Megható pillanat volt, amikor az adventi koszorú első gyertyáját meggyújtotta egy 3 gyermekes család legnagyobb leánygyermeké, az édesanya karján pedig egy pár hónapos csecsemő aludta édes álmát, mintegy szimbolizálva a kis Jézust, aki Karácsony szent estéjén érkezett közénk és hozta el azt a fényt és a csodás reményt, amelyet minden embernek kínál és amely minden ember üdvösségére szolgál.

Isten áldása kísérje az iskola minden tevékenységét, az ott tanulók és ott dolgozók munkáját!

Molnár Katalin

Karácsonyi rejtvény

S	Z	E	N	T	J	Ó	Z	S	E	F	P	M	T	M	L
R	Á	P	S	Á	G	L	L	O	Z	S	Á	J	Ö	Á	Ö
R	J	M	E	H	E	L	T	E	B	Ű	S	Á	M	R	R
O	Á	E	T	H	K	Á	N	T	Á	L	Z	A	J	K	Ö
K	N	N	É	N	T	T	Ó	N	A	Y	T	A	É	A	K
U	O	Y	J	A	V	S	T	E	L	É	O	Á	N	F	L
C	S	H	E	P	N	I	E	V	T	A	R	A	N	Y	Y
N	U	É	G	K	T	G	A	D	GY	L	O	Á	T	N	A
O	Z	R	A	E	H	N	Y	A	Ó	E	K	A	É	O	H
L	É	T	L	L	T	A	A	A	M	R	R	F	T	CS	R
A	J	U	L	E	L	L	A	L	L	Á	E	T	A	Á	I
Z	N	I	I	T	S	R	T	T	Ú	O	T	H	Y	R	M
S	E	E	S	I	M	A	CS	Á	L	A	K	É	N	A	!
K	E	S	C	L	Ö	B	O	L	D	I	ZS	Á	R	K	☺

ADVENT, ALLELUJA, ANGYALOK, ARANY, ATYA, BARLANGISTÁLLÓ, BETLEHEM, BOLDIZSÁR, BÖLCSEK, CSILLAG, ÉJ, ÉLET, FÉNY, GÁSPÁR, GYERTYA, HERÓDES, JÁNOS, JÁSZOL, JÉZUS, KALÁCS, KARÁCSONYFA, KÁNTÁL, MÁRK, MÁTÉ, MENYHÉRT, MIRHA, MISE, NAPKELETI, ÖRÖK, ÖRÖM, PÁSZTOROK, SZALONCUKOR, SZENT JÓZSEF, SZŰZANYA, TÖMJÉN, ÚT,

Ha vízszintesen, függőlegesen és átlósan bármely irányban kihúzod azokat a szavakat, melyek karácsony kapcsán eszünkbe jutnak, a megmaradt betűket sorban összeolvasva megkapod a választ arra a kérdésre, mi is az ünnep igazi értelme.

Ezt a mondatot kell beküldeni a következő címre: margitnagy83@gmail.com, vagy postán: Nagy Lászlóné 4243 Téglás, Dégenfeld u. 32.

Kéry Anna Lilla Flóra és a csillagfarkas

„Flóra egy új, varázslatos világ részese lesz, ahol gombusok köztöködnének az emberrel, árnyékok kelnek életre és a sárkányok a lámpaolajtól kezdve a karosszélig mindent befalnak. Csakhogy ebben a világban a szép dolgokért küzdeni kell, és miközben Flóra a föld alá vagy épp egy rengeteg mélyére száll a barátaiért, megtanulja, mi a türelem, az elfogadás, az önfeláldozás vagy éppen a tiszta szeretet. Rájön, hogy a kicsik bátorsága nem a félelem vagy a veszély nagyságán múlik, és hogy a szereteteinkért hozott áldozatok a legszebbek.”

Kéry Anna Lilla tizennyolc éves, vidéken nőtt fel ötgyermekes családban, kályhameleg szeretetben, varázslatos világban. Régóta mondja-mondja kistestvéreinek saját lélekfoltozó meséit, amelyekbe beleszövi hol a ház körül tekerdő kismacsákát, hol egy-egy felkavaró emberi érzést megtestesítő karaktert. Szereplőit és azok kalandjait le is rajzolja, ceruzája, ecsetje alól morcos gombák, mosolygó sárkányok, hórihorgas árnyékok, finom mosolyú kalandorok kerülnek ki. A debreceni Svetits gimnázium diákja fantáziájában megjelenő szereplők és a fejében kibontakozó történetek apránként egy meseregénnyé álltak össze, amelynek főhőse egy Flóra nevű kislány. A mesékhez saját illusztrációk is születtek – éjszakánként, lámpafény mellett, egy doromboló cica társaságában...

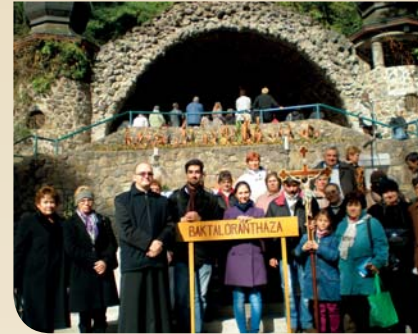
Vásárlási szándékunkat az iroda@ttplay.hu címen jelezhetjük, vagy a „Flóra és a csillagfarkas” facebook oldalon.

TT Play Kiadó, 4032 Debrecen, Füredi u. 41/A mobil: 06 (30) 49-29-155 (Szabó Tímea)
e-mail: iroda@ttplay.hu, times@ttplay.hu

Nemzeti kegyhelyünk meglátogatása

A Hit Évének alkalmából KÉSZ csoportunk az idei évben beépítette programjába a Mátraverebély-Szentkúti Nemzeti Kegyhely felkeresését. Szerencsére sikerült úgy megszervezni, hogy az 50 fős busz teljes létszámmal elindulhatott a Magyarok Nagyasszonya búcsúra. Hajdu István atya szívesen vállalta a kis csapat

lelki vezetését. Mint ahogy szervezetünk is ökumenikus, a zarándokcsapat összetétele is felekezeti hovatartozás nélkül állt össze. A keresztel és a Baktalórántháza táblával, énekelve, imádkozva indult processzióink. Már messziről feltűnt a szentkúti kegytemplom tornya, a több mint ezer éves Szent Istváni Apostoli Keresztel. Odaérkezésünkkel a helybeli lelki atya megáldotta a csoportunkat. Mély hitérzéseket keltett bennünk a csodálatos szentmise, amelyet Majnek Antal, kárpátaljai püspök atya celebrált. Szentségi áldásban is részesültünk. Ezt követően a himnuszok éneklése alatt úgy hitünkben, mint magyarságunkban megerősítést kaptunk a Szűzanyától a Szentlélek ereje által. A Lourdes-i barlangnál is kértük az Ő áldását hazánkra, családjainkra, városunkra, egyházközségeinkre, KÉSZ-közösségünkre. A visszaúton is a Rózsafüzér titkain elmélkedhettünk, az imák, az újonnan tanult ének az utazási időnk is tartalmassá tették. Hálát adtunk a Magyarok Nagyasszonyának, hogy eljuthattunk erre a szép kegyhelyre.

A csoport nevében megköszönöm Némethné Csubák Évikének a fáradságot nem ismerő, lelkes szervező munkáját. István atyának is köszönettel tartozunk, aki sok vasárnapi teendője ellenére elkísért bennünket, és türelemmel volt irántunk a hajnaltól estig tartó út során. Hogy zarándokutunk megvalósulhatott, azért nem utolsósorban az önkormányzatnak és Nagy Lajos polgármesternek is köszönetet mondunk.

Újvári Sándorné
KÉSZ-tag, Baktalórántháza

A Nyíregyházi Főplébánia a családok, a közösségek szolgálatában

A Nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya Római Katolikus Egyházközség az elmúlt fél évben számos programot valósított meg az Európai Unió által támogatott projektje során. Többek között kiemelkedőnek tartjuk a „Csak együtt lehet” – generációk közötti megértést erősítő tréninget, ahol pszichológusunk gyakorlati példák segítségével is szemléltette a csoport tagjai számára, hogy a családok hatékony működése kicsit több odafigyeléssel is garantálhatóbb. A gyermekvállalás örömeit, lelkiségét kívánjuk erősíteni „Megérkeztem, Anya! Itt vagyok, Apa!” c. programunk kapcsán, hogy a gyermeket tervező-párok, kisgyermekes szülők gyermekükre minden időben a legnagyobb ajándékként tekintsenek. Nagy az érdeklődés egyéni pszichológiai és pályaorientációs tanácsadásainkra is. Az álláskereső problémáit Álláskereső tréningekkel segítjük.

Honlapunkon minden programunkról tájékozódhatnak az érdeklődők: www.szereteteselfogadas.hu

A plébánián működő Tanácsadó és Információs Iroda pedig készséggel áll a személyesen érdeklődők segítségére. Tel.: 42/409-691

Nagy László

Felépült az Isteni Irgalmasságtemplom Nyíregyházán

Felépült a Nyíregyháza-örökösöldi lakótelep temploma – tájékoztatta szerkesztőségünket Papp János, a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya plébánosa. A nyíregyházi főplébániához tartozó templom alapkövetélete – mint arról korábban írtunk –, 2013. március 3-án megtörtént, és még ebben az évben december 15-én Bosák Nándor megyéspüspök felszenteli. A 120 fő befogadására alkalmas Isteni Irgalmasságtemplom kertjében urnatemetőt is kialakítottak. (bővebben a következő lapszámban)

Öröm-Hír

MÓRA LÁSZLÓ:

Karácsony édes ünnepén

Legyen ma templom minden ember szíve,
Melyben a lélek szárnyat bontogat!
Karácsony édes ünnepén
Legyen imádság minden gondolat.

Legyen ma templom minden ember szíve,
S legyen a templom tiszta, szent fehér.
Karácsony édes ünnepén
Istennek tetsző legyen a kenyér.

Szálljon szívünkbe áldott akarát,
Ez kösse egybe mind a kezeket.
Karácsony édes ünnepén
Te légy vendégünk: Jóság, Szeretet!

Akinek könnyet osztogat az Élet
És kín a napja, kín az éjjele,
Karácsony édes ünnepén
Ne fuss előle! Óh beszélj vele!

Testét takard be s enyhítsd sok sebét!
Óh lásd meg, tudd meg: testvér ő veled.
Karácsony édes ünnepén
A szíved szépül, őt ha öleled.

Az emberszívek örökélő öre
Tegy ma össze mind a kezeket!
Karácsony édes ünnepén
Maradj vendégünk: Jóság, Szeretet!